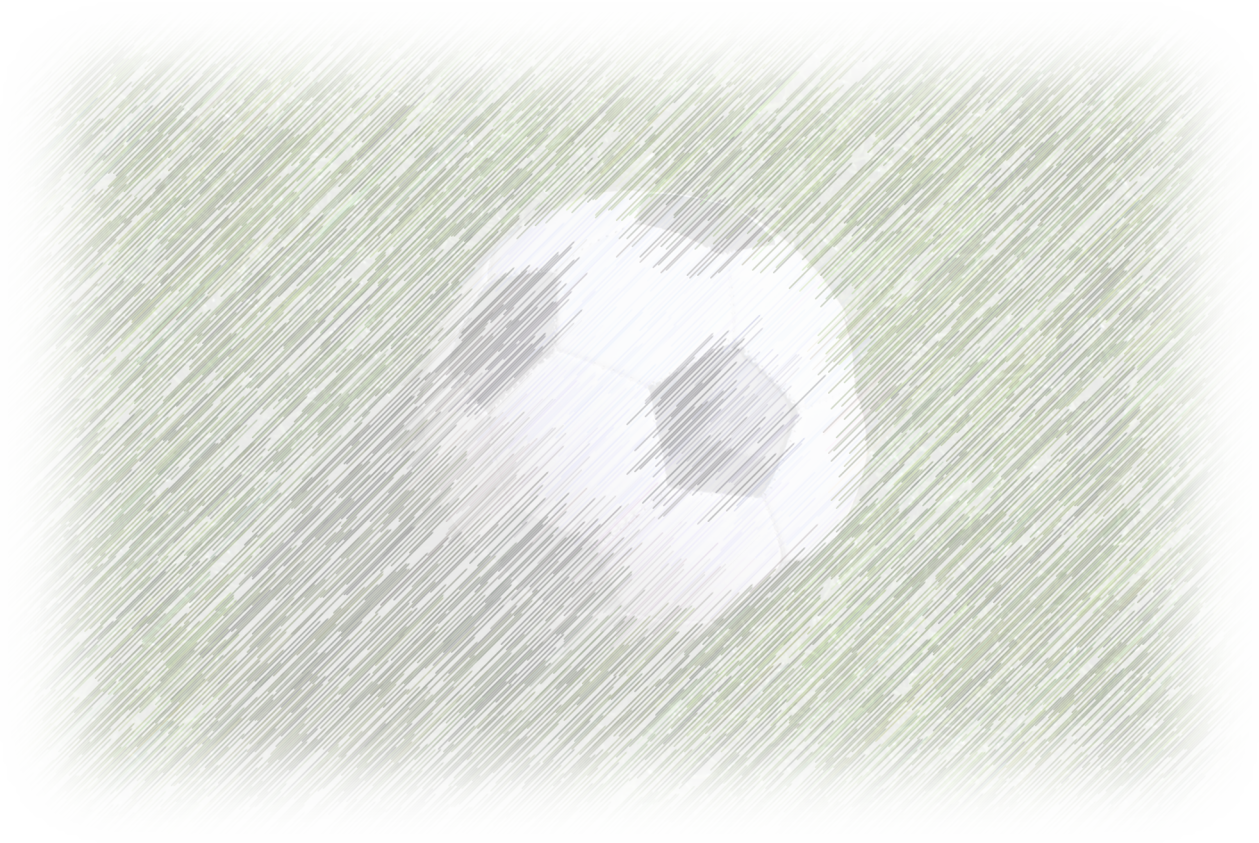

DET GODE BØRNEFODBOLDMILJØ

THE GOOD ENVIRONMENT FOR CHILDREN'S FOOTBALL

af

THEA-MARIA SOFIE BØNSØE JØRGENSEN

VEJLEDER: KRISTOFFER HENRIKSEN

ANSLAG: 142.116 (59,2 sider)

AFLEVERINGSDATO: 1. JUNI 2022

SYDDANSK UNIVERSITET, IDRÆT OG BIOMEKANIK

Resumé

Dansk Boldspil-Union har de seneste år sat øget fokus på dansk børnefodbold gennem en ny børnestrategi. Det nye fokus indeholder et mere holistisk børnesyn, der skal opkvalificere børnemiljøet qua krav til de ansattes kompetencer, træningsplanlægning og miljøets organisering.

I specialet vil jeg udføre et eksplorativt casestudie af U10-U12-børnefodboldmiljøet i Klub X med afsæt i den holistisk-økologiske tilgang. Den holistisk-økologiske tilgang fremhæver miljøets betydning for udøverens udvikling, og tidligere forskning har haft fokus på talentudvikling hos 15-18-årige. Forskningstraditionen er derfor endnu ikke nået ned til børneidrætten. Da børnemiljøet går forud for og lægger fundamentet for ungdoms- og talentmiljøet, er det interessant at undersøge kendetegn ved børnemiljøer. Den undersøgte gruppe er U10-U12-holdene bestående af 184 spillere i alderen 9-12 år samt aktørerne omkring dem, herunder forældre, klubkammerater, trænere og ledere. Data blev indsamlet fra observationer, interviews og arkivdata. Herefter blev data analyseret i en tematisk analyse, hvor jeg fandt, at børnemiljøet er centreret omkring U10-U12-spillerne, trænergruppen og børnenes forældre.

Kendetegnene for børnemiljøet i Klub X er: (a) trænerteams bestående af kompetent og uddannet personel, der faciliterer et mestringsmiljø, (b) at alle har lige muligheder for at dyrke deres sport, og ekstra træningstilbud er for alle og ikke kun få særligt talentfulde, (c) at miljøet fortrinsvis uddanner mennesker og tror på, at det, de investerer i dets aktører, kommer retur, (d) en familiær stemning faciliteret af mange generationers Klub X'ere, (e) restauranten restauranten forbinder klubben med nærmiljøet.

Det seneste år har miljøet oplevet en stor medlemstilvækst, funderet i deres ry som værende et miljø med gode trænerteams, der har fokus på sportslig og menneskelig udvikling med plads til livets andre domæner. Børnemiljøet deler flere fællestræk med succesrige talentudviklingsmiljøer, men adskiller sig også på nogle parametre, hvilket var forventeligt, da børn ikke er "mini-talenter", og det er forskellige faktorer, der fordrer udvikling hos børn og hos talenter. Ydermere er børnemiljøets formål anderledes end talentmiljøets. Børnemiljøet søger at udvikle barnets basale kompetencer, medens talentudviklingsmiljøer søger at frembringe verdensklasseatleter.

Abstract

In recent years, The Danish Football Association has been focusing on Danish children playing football from a new perspective. The new perspective contains a more holistic vision of children, which upskills the children's environment in terms of requirements of employees' competencies, training planning, and the organization of the environment.

In this thesis I will examine the characteristics of children's environments, which I will do through an exploratory case study of the U10-U12 children's football environment in Klub X, applying the holistic-ecological approach. The holistic-ecological approach emphasizes the importance of the earliest environment for the practitioner's development, and previous research has only been focusing on talent development in the ages between 15-18. The research has therefore not yet been found in children's sports. The group studied is the U10-U12 teams, consisting of 184 players aged 9-12 years, and the actors around them, including parents, club mates, coaches, and managers. Data were collected from observations, interviews, and archive data. Then, data was analyzed in a thematic analysis, where I found that the children's environment is centered around the U10-U12 players, the coaching staff, and the children's parents.

The characteristics of the children's environment in Klub X are: (a) a competent and trained coaching team, who facilitate a mastery environment, (b) that everyone has equal opportunities to practice their sport, and extra training offers are for everyone and not just the few very talented children, (c) that the environment primarily educates people and believes that what they invests in its actors will come back, (d) a family atmosphere facilitated by many generations of Klub X's, (e) the restaurant restauranten connects the club with the local community.

In the past years, the environment has experienced a large increase in membership, based on their reputation of being an environment with good coaching teams who are focusing on sports and human development, though they also respect the players' private lives. The children's environment shares several common features with successful athletic talent developmental environments, but is also different in some other aspects, which was to be expected since children are not "mini-talents". Furthermore, the purpose of the children and talent environment are also different. The child environment seeks to develop the child's basic competencies, while talent development environments seek to produce world-class athletes.

Indholdsfortegnelse

KAPITEL 1 INTRODUKTION	5
BØRNEFODBOLD I DANMARK	5
<i>Ny børnestrategi</i>	6
<i>Projekt TOP-CENTER</i>	6
NO SIZE FITS ALL	7
<i>Aktørernes rolle i barnets udvikling</i>	7
<i>Aldersrelateret træning</i>	8
TALENTPARADIGMER	9
<i>Talentidentifikation</i>	9
<i>Talentudvikling</i>	10
<i>Talentudviklingsmiljø</i>	10
DEN HOLISTISK-ØKOLOGISKE TILGANG	10
<i>Bag om arbejdsmodellerne</i>	12
<i>Talentudviklingsmiljø-modellen</i>	13
<i>Miljøsucces-modellen</i>	14
GODE TALENTUDVIKLINGSMILJØER	15
<i>Gode fodboldmiljøer</i>	16
EN BESKRIVELSE AF ET BØRNEMILJØ	17
<i>Forskningsspørgsmål</i>	18
<i>Bidrag til feltet</i>	18
KAPITEL 2 METODE	19
VIDENSKABSTEORETISKE REFLEKSIONER	19
FORFORSTÅELSE	19
DESIGN	20
KLUB X	20
<i>Selektionskriterier</i>	21
INSTRUMENTER	22
<i>Observationsguide</i>	22
<i>Interviewguide</i>	22
<i>Arkivdata og dokumenter</i>	23
PROCEDURER	23
<i>Observationer</i>	24
<i>Interviews</i>	24
<i>Indsamling af arkivdata og dokumenter</i>	25
TEMATISK ANALYSE	25
<i>Fase 1: Bliv fortrolig med data</i>	26
<i>Fase 2-3: Deduktiv-induktiv kodning</i>	26
<i>Fase 4-6: Gennemgang af temaer og afrapportering</i>	26
KAPITEL 3 RESULTATER	27
U10-U12-MILJØET	27
MIKROMILJØET	28
<i>Klubhuset</i>	28
<i>restauranten's betydning for miljøet</i>	28
<i>U10-U12-spillerne</i>	29
<i>Trænerteamet</i>	30
<i>Spillerne – trænerne – omverden</i>	30
<i>Ledelsen</i>	31

Trænerteamet - ledelsen	32
Forældre	33
Relationer mellem forældre	35
Samarbejdsklubben	36
MAKROMILJØET	38
<i>Klub X - Dansk Boldspil-Union</i>	38
<i>Nærmiljøets betydning for Klub X</i>	38
<i>Klub X - fodboldkulturen</i>	39
MILJØET I TIDSLINJEN	40
MILJØETS SUCCESFAKTORER	41
FORUDSÆTNINGER	42
<i>Et åbent fællesskab</i>	42
<i>Økonomiske ressourcer bruges på kompetent og uddannet personel</i>	42
<i>Medlemsvækst medfører materiel- og pladsmangel</i>	43
PROCES	44
<i>Træning</i>	44
<i>Kamp</i>	45
<i>Sociale arrangementer, stævner og træningsdage</i>	47
KLUB X'S KULTUR	48
<i>Artefakter</i>	48
<i>Skueværdier</i>	48
<i>Basale antagelser</i>	50
PROCES – KULTUR – UDBYTTET	52
<i>Hold- og individuel udvikling</i>	52
<i>Miljøets succes</i>	53
KAPITEL 4 DISKUSSION	55
BØRNEMILJØET	55
KLUB X OG TRÆK VED SUCCESRIGE TALENTUDVIKLINGSMILJØER	55
<i>De væsentligste ligheder mellem børnemiljøet og talentmiljøer</i>	57
<i>De væsentligste forskelle mellem børnemiljøet og talentmiljøer</i>	60
METODISKE OVERVEJELSER	63
<i>Videnskabsteoretisk ståsted</i>	63
<i>Validitet, reliabilitet og etik</i>	63
<i>En for holistisk case til det brede danske børnemiljø?</i>	64
ET GODT BØRNEMILJØ STARTER I TRÆNERGRUPPEN	65
<i>En kærlig opfordring til DBU</i>	66
<i>En kærlig opfordring til Klub X</i>	66
KONKLUSION	68
REFERENCELISTE	69

Kapitel 1

Introduktion

I Danmark har vi en stærk tradition for at undersøge talentudviklingsmiljøer. En lang række forskningsprojekter har undersøgt talentudviklingsmiljøer på tværs af sportsgrene, landegrænser og kulturer. Tidligere forskning har typisk haft fokus på talentudvikling hos 15-18-årige, hvorfor forskningstraditionen endnu ikke er nået ned til børneidrætten og slet ikke ned til børnefodbolden. Jeg vil derfor lave et casestudie af et godt børnefodboldmiljø med udgangspunkt i den holistisk-økologiske tilgang.

Børnefodbold i Danmark

I Danmark organiseres fodbold af Dansk Boldspil-Union (DBU), der fungerer som det øverste officielle organ i dansk fodbold. DBU er medlem af det europæiske fodboldforbund, UEFA, og det internationale fodboldforbund, FIFA (Dansk Boldspil-Union, 2021a). DBU faciliterer de danske landshold og landsdækkende turneringer, f.eks. Superligaen og Sydbank Pokalen (ibid.). Ydermere faciliterer DBU licenssystemet for Superligaen, 1. division, Kvindeligaen samt unge drenge og piger (Web1). Det besluttende organ i DBU er Repræsentantskabet, hvor alle klubber er indirekte repræsenteret via lokalunionerne: DBU Bornholm, DBU Fyn, DBU Jylland, DBU København, DBU Lolland-Falster og DBU Sjælland (Dansk Boldspil-Union, 2021a). Lokalunionerne faciliterer unionernes ligasystem og alternative fodboldformer, medens de samarbejder i DBU Bredde om at sikre udviklingen af dansk breddefodbold (Web2).

Breddefodbold er placeret i den frivillige sektor, hvilket bl.a. betyder, at breddeklubber er non-profit (Benikke et al., 2020). Breddeklubber modtager finansiel støtte fra DBU (staten) og kommunerne. Skolereformen fra 1937 vedtog ved lov, at kommunerne skulle forsyne kommunale skoler af en vis størrelse med en boldbane, som uden for skolens åbningstid skulle være tilgængelig for de lokale foreninger (ibid.). Kommunernes forpligtelse over for idrætten blev i 1968 større med Fritidsloven, hvori der står, at kommunerne skal støtte alle foreningsbaserede fritidsaktiviteter (ibid.). Folkeoplysningsloven (tidl. Fritidsloven) dikterer fortsat, hvordan midler fordeles. DBU modtager støtte fra staten, herunder udlodningsmidler, der er øremærket breddefodbold, medens foreningslivet modtager støtte fra kommunerne (ibid.). Fodboldklubbernes resterende drift dækkes af

medlemskontingenter og frivilligt arbejde. Det anslås, at omkring 80 % af alle aktiviteter i breddeklubber er faciliteret af frivillige. Antallet af lønnede medarbejdere stiger i disse år i breddefodboldklubberne (ibid.), hvilket kan være et resultat af øgede krav fra DBU om at ansætte specialiserede medarbejdere, såfremt breddeklubberne ønsker at opnå stjerner i DBU's klublicenssystem og dermed blive en licensklub (Dansk Boldspil-Union, 2022). Forud for 2020/2021-sæsonen indførte DBU et nyt licenssystem, stjernesystemet, der åbnede for, at alle klubber, og ikke kun de bedste, kunne søge om licens (Web3). En klub bedømmes ud fra syv parametre i sin licensansøgning, og en score mellem 0-100 rangerer dem på et givent stjerneniveau. Klubberne kan tildeles 1-5 stjerner, hvor 1 stjerne er den laveste rangering og angiver, at *klubberne har stor fokus på børnemiljøet*, medens 5 stjerner er den højeste rangering og beskriver *klubber på højeste internationale niveau*. DBU tildeler halve og hele stjerner, hvorfor der eksisterer ni stjerneniveauer (ibid.). I 2022 udkom en opdateret 2022/2024-version af licensmanualen, hvor man har tillagt børnefodbold et større fokus ved at indføre krav om en ansat børneudviklingstræner på alle stjerneniveauer (Dansk Boldspil-Union, 2022).

Ny børnestrategi

Det øgede fokus på børnefodbold afspejles i DBU's nye børnestrategi, hvis vision er at skabe verdens bedste børnefodbold. Strategien skal sikre, at spilleren er i centrum, skal genskabe tillid til et system, der vil børnene det bedste, skal vise, at der er flere veje til målet, skal sikre alles udvikling gennem et fleksibelt og mangfoldigt fodboldtilbud samt skal styrke landets børneafdelinger qua øget professionalisering, som understøtter frivilligheden og styrker børnesynet og fælles værdier, så fundamentet for dansk børnefodbold bliver stærkere end nogensinde. Det skal sikres gennem seks hovedindsatsområder, navngivet *6 lokomotiver*. Bag på lokomotiverne kobles *12 initiativer*, som skal assistere implementeringen af børnestrategien, der tager udgangspunkt i DBU's børnesyn, bestående af *10 børneløfter* og *12 rettigheder*, som er en fodboldsproglig udgave af FN's børnekonvention (Dansk Boldspil-Union, 2021b).

Projekt TOP-CENTER

DBU søsatte i 2018 projekt TOP-center, hvis formål er at tilbyde spillere med *særlige forudsætninger* på årgangene U10-U12 mulighed for at modtage træning i en eliteklub for at *optimere spillerudvikling i dansk fodbold (talentoptimering fra U13)* (Web4). Træningen er elitær og foregår sideløbende med træning i egen klub, som barnet forbliver tilknyttet, inden barnet fra U13 kan tilknyttes en eliteklubs talentafdeling. Barnet indstilles til TOP-center af egen klub, hvorefter en ansat kan tilbyde barnet en

plads på TOP-centret, som har en garantiperiode på min. 12 måneder (Web5). I forlængelse af DBU's nye børnestrategi skiftede TOP-center pr. 1. juli 2021 navn til ATK+ center og overgik til lokalunionernes daglige drift (Web6).

No size fits all

Forskere har undersøgt træning i talentudvikling og har især været optaget af sen og tidlig specialisering, forskellige aktiviteter og deres betydning for vejen til ekspertise (Ericsson et al., 1993; Côté al. al., 2007; Storm et al., 2012). Et nyt studie i specialiseringsveje indikerer, at tidlig specialisering resulterer i juniorsucces, men mangler bæredygtighed og begrænser atletens langvarige udvikling, hvorfor juniorsucces ikke er en garanti for seniorsucces (Güllich et al., 2022). Ligesom der er forskel på, hvor børn og 15-18-årige talenter befinder sig på sin sportslige udviklingsvej, er der også forskel mellem dem i livets andre domæner. Wylleman et al. (2013) giver i HAC-modellen en holistisk beskrivelse af fem domæner, som udøveren skal navigere i: det sportslige, psykologiske, psykosociale, akademiske og finansielle domæne. Atleten påvirkes af forskellige aktører og faktorer, afhængigt af hvilken fase udøveren befinder sig i på de forskellige domæner. Den undersøgte målgruppe er 9-12 år og befinder sig i begyndelsen af sin sportskarriere, barndommen, og de vigtigste aktører i barnets liv er forældre, søskende og venner. Barnet går i grundskolen og støttes finansielt af sine forældre (ibid.). I begyndelse af sin sportskarriere er det vigtigste for barnets udvikling, at det indgår i et miljø, der stimulerer indre motivation (ibid.).

Aktørernes rolle i barnets udvikling

Den undersøgte målgruppe befinder sig både i den midterste barndom og i den tidlige ungdom (Vissek et al., 2013). I den midterste barndom søger børnene anerkendelse og accept fra forældre, trænerne og andre betydningsfulde voksne, som de har en stærk forbindelse til. Barnet i den midterste barndom har et mindre fokus på venskaber, medens børnene i den tidlige ungdom har større fokus på at etablere venskaber med jævnaldrende og vil overvejende søge deres anerkendelse og accept (ibid.).

Barnets overbevisning er dynamisk, og dets tro på egne evner kan påvirkes af udefrakommende som forældre og trænere (Wattie & Baker, 2017). Dermed kan forældrestøtte bidrage positivt til glæde, entusiasme og forebygge stress, medens krav og forventninger fra forældre kan påvirke barnet negativt og medføre stress, der kan påvirke barnets lyst til at blive i sporten (Larsen & Alfermann, 2017). Forældre er dermed medskabere af motivationsklimaet, som kan understøtte og fremkalde

barnets naturlige drivkraft eller modarbejde og ødelægge den (Storm & Henriksen, 2014). En konsekvens ved talentidentifikation og -selektion kan være øgede forventninger og pres fra forældrene mod barnet, som vil overstige det stressniveau, barnet kan håndtere, og dermed ødelægge barnets naturlige drivkraft (Henriksen, 2016). Der kan opstå divergens mellem forældrenes hensigt og handlinger. Det ses bl.a., når forældre ønsker, at barnet excellerer i sin sport og dermed pakker barnets sportstaske, sender påmindelser om at huske at spise, møde til træning osv. Iflg. Fraser-Thomas et al. (2007) påvirker forældrene barnets udvikling mest positivt, når de agerer rollemodeller for barnet ved at videregive værdier som arbejdsmoral, ydmyghed, respekt for andre, ansvarlighed, god sportsånd og fairplay.

Det er vigtigt for barnets udvikling, at forældre og trænere bidrager til et positivt og støttende miljø uden pres fra præstationskrav. Som barnet bliver ældre, vil trænerne indtage en større betydning i den unge udøvers liv, hvorfor træneren gradvist vil overtage nogle af forældrenes opgaver, og trænerens betydning ift. frafald bliver større (Larsen & Alfermann, 2017; Wylleman & Lavallee, 2004). Trænerens primære rolle er at facilitere aldersrelateret træning, der udvikler barnets fire sportslige C'er: kompetence, selvtillid, relation og karakter (Coté & Gilbert, 2009). Hvordan de fire C'er udvikles, er forskelligt mellem aldersgrupper. Børnetræneren fremmer de fire C'er ved at være inkluderende og undlade at foretage præstationsforankrede valg, facilitere et motiverende mestringsmiljø og lader børnene have det sjovt qua legende træning med lav trænerindblanding. Ydermere inkluderes andre sportsgrene i træningen for at udvikle barnets basale motoriske færdigheder og frembringe sportens sociale aspekt (ibid.).

Aldersrelateret træning

Team Danmark har udviklet Aldersrelateret træning (ATK) til børn og unge, der beskriver alderssvarende træning og principper med udgangspunkt i tilgængelig forskning inden for træning, ernæring og sportspsykologi (Team Danmark, 2016). ATK skal sikre alderssvarende udvikling til alle børn og unge og undgå tendenser i sporten, der er u hensigtsmæssige for et givent alderstrin. I den seneste version 2.0 har Team Danmark inkluderet aldersrelateret sportspsykologi. Denne er inddelt i førpuberteten, puberteten og efterpuberteten. Specialets målgruppe befinder sig i førpuberteten, der er kendetegnet ved læring, trivsel og sociale færdigheder. Fokus skal ligge på at udvikle børnenes læringsfærdigheder, som fremadrettet skal understøtte børnenes læring og udvikling (Henriksen & Larsen, 2016). I førpuberteten kan man arbejde med målsætninger via korte procesmål, konstruktive

evalueringer af egen træningsproces og visualisering gennem simple øvelser. Ydermere bør børnene udvikle evner til at samarbejde, kommunikere, søge hjælp og dele viden (ibid.). Dermed adskiller børn sig fra ungdomsspillere i puberteten, hvor man søger at udvikle life skills som evnen til at planlægge, committe sig, kontrol og accept, selvbevidsthed og at lære at håndtere modgang (ibid.).

Talentparadigmer

No one, I think, can doubt, from the facts and analogies I have brought forward, that, if talented men were mated with talented women, of the same mental and physical characters as themselves, generation after generation, we might produce a highly bred human race.

(Galton, 1865, s. 319)

Nature-nurture-debatten udsprang af uenighed om, hvad enestående præstationer er et resultat af (Ward et al., 2017). Nature-fortalere advokerer for, at talent er medfødt, medens nurture-fortalere advokerer for, at talent er et resultat af opvækstmiljøet (Galton 1865; Candolle 1873; Ericsson et al. 1993; Côté et al., 2007). I det sidste årti har en holistisk tilgang til talent vundet frem med et fokusskifte fra det individuelle talent til hele det miljø, talentet indgår i (Henriksen 2010). Fortalerne for den holistisk-økologiske tilgang advokerer for, at enestående præstationer er et resultat af nature, nurture og hele miljøet, udøveren indgår i (Henriksen, 2010; Henriksen & Stambulova, 2017).

Specialets teoretiske ramme er den holistisk-økologiske tilgang, udviklet af professor og sportspsykolog Kristoffer Henriksen. Forskningen inden for talentudvikling kan inddeles i tre paradigmer: det biologiske paradigme, det psykologiske paradigme og det økologiske paradigme.

Talentidentifikation

I det biologiske paradigme anskues talent som en særlig, medfødt gave, og prædisponerede evner gør det muligt at forudsige, hvilke børn der bliver succesrige senioratleter (Henriksen, 2016). Centrale begreber at forstå talent ud fra er talentidentifikation, talentselektion, tests (Güllich & Copley, 2017) og nature (Galton, 1869). Trænere og fodboldklubber, der agerer ud fra det biologiske paradigme, mener, at de bedste spillere skal identificeres og selekteres, så ressourcerne målrettes spillere med medfødt potentiale (Henriksen, 2016).

Talentudvikling

I det psykologiske paradigme anskues talent som en formbar færdighed, der kan erhverves og udvikles over tid, forankret i en træningsindsats (Henriksen, 2016). Centrale begreber at forstå talent ud fra er deliberate practice, tidlig specialisering, 10.000 timers træning (Ericsson et al., 1993), deliberate play, sampling (Côté et al., 2007), The Power Law of Practice (Newell & Rosenbloom, 1981), nurture (Galton, 1869), Psychological Characteristics of Developing Excellence (MacNamara et al. 2010), genopladning og restitution (Pelka & Kellmann, 2017). Trænere og fodboldklubber, der agerer ud fra det psykologiske paradigme, mener, at de bedste spillere er et produkt af den korrekte træningstype og dosering (Henriksen, 2016).

Talentudviklingsmiljø

I det økologiske paradigme anskues talent både som medfødt og trænerbart, medens den determinerende faktor er miljøet, som atleten indgår i (Henriksen, 2016). Ideologien er, at nogle miljøer er bedre til at frembringe eliteatleter end andre (ibid.). Centrale begreber at forstå talent ud fra er dual-career (Stambulova & Wylleman, 2015), talentmiljø, organisationspsykologi, kulturpsykologi og systemteori, talentudviklingsmiljø-modellen, miljøsucces-modellen (Henriksen, 2010) og 10 fællestræk ved succesrige talentudviklingsmiljøer (Henriksen, 2016). Trænere og fodboldklubber, der agerer ud fra det økologiske paradigme, anerkender medfødt potentiale, men tillægger atletens motivation for udvikling mere værdi (Henriksen, 2016). Fokus vil være på at skabe et velfungerende miljø omkring atleten, der i samspil understøtter udvikling af sportslige, personlige og sociale færdigheder (Henriksen, 2016).

Den holistisk-økologiske tilgang

Den holistisk-økologiske tilgang (HEA) er fundamentet for det økologiske paradigme og postulerer, at man er lige blind, såfremt talent anskues som medfødt eller trænerbart. I stedet for et dualistisk nature/nurture-syn, advokerer Henriksen for et integreret syn på talent, som fremgår af definitionen af talent i HEA:

Talent er et sæt af kompetencer og færdigheder, der er udviklet på baggrund af både medfødt potentiale og mange års interaktioner med et miljø – for eksempel i form af træning og konkurrence - såvel som evnen til at udnytte miljøets styrker og kompensere for svagheder og at bidrage til miljøets fortsatte udvikling.

(Henriksen, 2016, ss. 55-56)

Kapitel 1: Introduktion

I definitionen anerkendes medfødt potentiale, medens træning og konkurrence tillægges en influerende værdi. Studier har vist, at de afgørende faktorer for talentets udvikling er samspillet med miljøet og atletens evne til at udnytte miljøets styrker, f.eks. vidensdeling med andre og mere erfarende atleter, og at kompensere for miljøets mangler, f.eks. begrænsede økonomiske ressourcer (Henriksen, 2016). Det, en atlet investerer i miljøet, får atleten igen qua støtte, hvorved miljøet bliver en integreret del af atleten, og talentudvikling foregår som en vekselvirkning mellem talent og miljø (Henriksen, 2016). I HEA defineres talentudvikling i sport som:

Talentudvikling i sport er den løbende gensidige tilpasning, der finder sted mellem en fremadstræbende ung udøver og et dynamisk og sammensat miljø, både i og uden for sporten. Talentudvikling er også måden, hvorpå denne interaktion understøtter, at udøveren tilegner sig de personlige, sociale og sportslige færdigheder, der er krævet i jagten på en karriere som elitesportsudøver.

(Henriksen, 2016, s. 56)

I definitionen ekspliciteres den økologiske tanke ved at tillægge både det sportslige og ikke-sportslige domæne værdi (Henriksen, 2016). Ydermere fremhæves, at fokus skal ligge på at udvikle sportslige såvel som personlige og sociale færdigheder, der kan understøtte atleten, når denne møder uundgåelige udfordringer, f.eks. transitioner i sport og uddannelsessystem (ibid.). Definitionen fremhæver, at færdigheder kan udvikles, og trækker således på det psykologiske paradigme. I HEA defineres et talentudviklingsmiljø som:

Et talentudviklingsmiljø er et dynamisk system, der består af (a) en udøvers umiddelbare mikromiljøer, hvor den sportslige og personlige udvikling især finder sted, (b) sammenhængen og koordinationen mellem disse mikromiljøer, (c) makromiljøet, der er den større kontekst, som mikromiljøerne er indlejrede i, og (d) klubbens eller holdets organisations kultur, der er en samlende faktor i forhold til miljøets succes med at udvikle unge talentfulde udøvere til senioreliteudøvere.

(Henriksen, 2016, s. 57)

I definitionen fremhæves den holistiske tilgang qua mikro- og makromiljø, det sportslige og ikke-sportslige domæne samt betydningen af relationen og koordination mellem miljøets komponenter

(Henriksen, 2016). Ydermere ekspliciteres organisationskultur som en influerende faktor, og definitionen synliggør teorierne bag HEA (Henriksen, 2010).

Bag om arbejdsmodellerne

På baggrund af sin forskning i succesrige talentudviklingsmodeller udviklede Henriksen talentudviklingsmiljø-modellen og miljøsucces-modellen. De to arbejdsmodeller anvendte Henriksen (2010) i sin Ph.d.-afhandling, hvor han udførte en cross-case-analyse af tre succesrige talentudviklingsmiljøer. Modellerne trækker på elementer fra systemteori, økologisk psykologi og kulturpsykologi (ibid.).

Systemteori. Systemteori er en videnskabelig tradition bestående af flere grand theories inden for bl.a. psykologi, sociologi og biologi (Henriksen, 2010). Systemteorier ser et givent fænomen som et komplekst system, og iflg. Lewin (1936) er det ikke muligt at reducere et system til mindre dele uden at opløse dets egenskab (Henriksen, 2010). Sociale systemer er modtagelige over for ekstern information, og ændringer et sted i systemet vil medføre en kaskade af forandringer andre steder i systemet (ibid.).

Økologisk psykologi. Bronfenbrenner har udviklet den økologiske model for menneskelig udvikling, en økologisk systemteori, der illustrerer miljøet som en formation af strukturer, der sammen med konteksten influerer en persons udvikling (Henriksen 2010). Modellen består af mikro-, meso-, exo- og makrosystemet (ibid.). Mikrosystemet udgør komponenter, hvori personen bruger hovedparten af sin tid. Mesosystemet udgør relationerne mellem mikrosystemets komponenter. Exosystemet består af komponenter, som personen ikke er i berøring med, men alligevel påvirker dens udvikling. Makrosystemet udgør større samfundskulturelle strukturer (ibid.). Bronfenbrenner (2005) skildrer udvikling som en vekselvirkning mellem proces, person, kontekst og tid (Henriksen, 2010). Den økologiske psykologi har inspireret Henriksen til at inddrage mikro- og makromiljøet samt relationerne herimellem.

Kulturpsykologi. Tværkulturel psykologi søger at finde universelle begreber, som kan anvendes til at beskrive menneskelig adfærd på tværs af kulturer (Henriksen, 2010). Kulturelle syndromer omfatter individualisme vs. kollektivism, vertikale kulturer vs. horisontale kulturer og stramme vs. løse kulturer. Den tværkulturelle psykologi har inspireret Henriksen til at inddrage nationalkultur, ungdomskultur, sportskultur og sportsspecifikke kulturer i arbejdsmodellerne (ibid.).

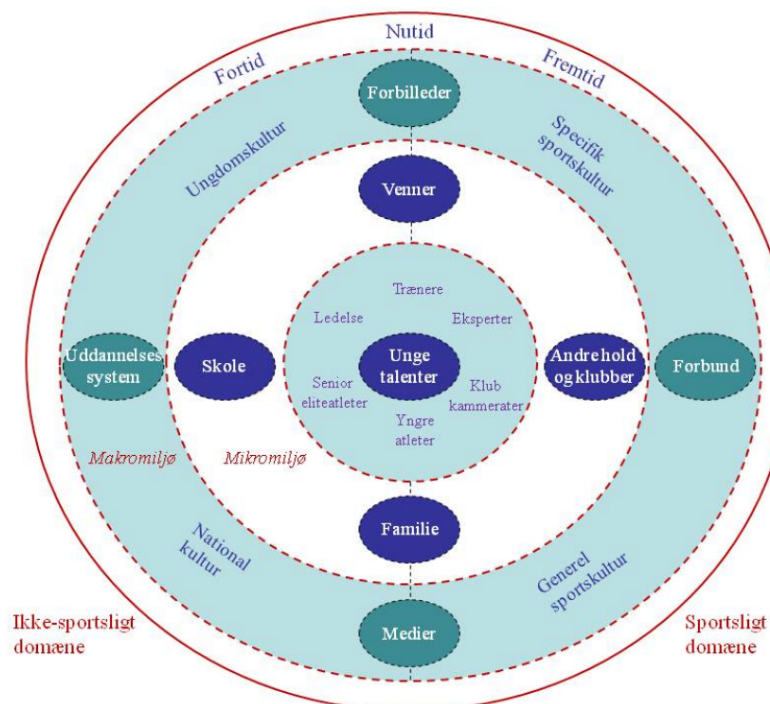
Kapitel 1: Introduktion

Kulturpsykologi anser kulturelle og psykologiske processer som gensidigt konstruerende (Henriksen, 2010). Organisationspsykolog Edgar Schein fandt, at såfremt en gruppe skal overleve, skal den være i stand til at tilpasse sig det eksterne miljø via ekstern tilpasning og sikre intern integration (ibid.). Schein (1992) beskriver i *model of organizational culture* tre lag, som en organisationskultur består af: 1) artefakter, som er alt det, man kan se og høre, 2) skueværdier, der refererer til de værdier, som en organisation viser frem, og 3) basale antagelser, som tages for givet og ikke er synlige, hvorfor de skal fremanalyseres (ibid.). Den kulturelle psykologi har inspireret Henriksen til at undersøge hvert miljøes unikke organisationskultur (ibid.).

På baggrund af overstående teorier og tidligere forskning inden for talentudvikling har Henriksen (2010) udviklet talentudviklingsmiljø-modellen og miljøsucces-modellen. Modellerne kan anvendes til at analysere og præsentere et givent miljø. Ydermere kan modellerne anvendes som et metodisk værktøj til at identificere relevante fokusområder i observations- og interviewguides (Henriksen, 2016).

Talentudviklingsmiljø-modellen

Talentudviklingsmiljø-modellen (TUM), figur 1, er en arbejdsmodel, der anvendes til at beskrive et sportsmiljøes komponenter og relationer mellem komponenterne.

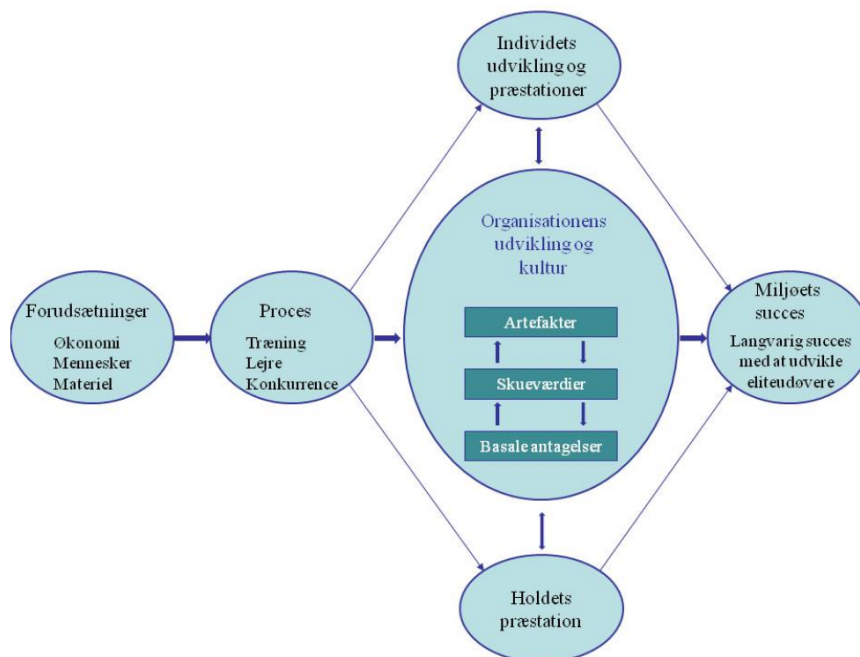
FIGUR 1: Talentudviklingsmiljø-modellen

TUM er opdelt i mikro- og makromiljø, der kan inddeles i det sportslige og det ikke-sportslige domæne (Henriksen, 2010). Mikromiljøet er det miljø, hvor atleten bruger størstedelen af sin tid. Det består af bl.a. skole, familie, venner, sportsmiljøet og alle de aktører, som atleten interagerer med i egen og andre klubber. Makromiljøet repræsenterer de sociale rammer, som atleten ikke er en del af, men alligevel bliver påvirket af, bl.a. uddannelsessystemet, sportsorganisationer og medierne. Miljøets specifikke kultur og den sportsspecifikke kultur er placeret i det sportslige domæne, medens nationalkultur og ungdomskultur er placeret i det ikke-sportslige domæne (ibid.).

TUM's ydre kant angiver miljøets tidslinje og repræsenterer miljøets fortid, nutid og fremtid, der illustrerer miljøet som dynamisk grundet ekstern tilpasning og intern integration, ligesom komponenternes betydning for atleten er varierende (Henriksen, 2016). Grænsekrydsning kan forekomme mellem komponenter, da de kan tilhøre et domæne og samtidig berøre et andet domæne (ibid.). Interaktionsgraden mellem komponenterne skildres med forbindelsespile. Jo tykkere og mere optrukket pil, jo større er interaktionen mellem komponenterne (Henriksen, 2010).

Miljøsucces-modellen

Miljøsucces-modellen (MS), figur 2, er en forklarende model, der anvendes til at forstå, hvorfor et givent miljø har succes (Henriksen, 2010). MS klarlægger miljøets forudsætninger, proces, atletens individuelle udvikling og præstationer, holdets præstationer og gruppens kultur, der i samspil sikrer miljøets succes (ibid.).

FIGUR 2: Miljøsucces-modellen

Forudsætninger består af miljøets økonomiske, menneskelige og materielle ressourcer, som influerer, men ikke er afgørende for talentudvikling. Processen består af træning, leje og konkurrencer, som foregår i majoriteten af sportsmiljøer, men er miljøspecifikke. Processen faciliterer udvikling på tre områder: 1) individets udvikling og præstationer, der skaber resultater i sporten og udvikler færdigheder, der er atleten til vinding uden for sporten, 2) holdets præstationer, der beskriver holdets succes, og 3) gruppens kultur, som refererer til gruppens artefakter, skueværdier og basale antagelser (Henriksen, 2010).

Gode talentudviklingsmiljøer

Henriksen (2010) udførte tre casestudier af de succesrige talentudviklingsmiljøer, 49'er-landsholdet (DK), Wang elitesportsgymnasium (NO) og Växjö atletikklub (SWE). Med udgangspunkt i TUM og MS analyserede Henriksen (2010) miljøerne ud fra den holistisk-økologiske tilgang. Efterfølgende udførte Henriksen en cross-case-analyse af de tre succesrige miljøer for at undersøge, hvorvidt miljøerne delte fælles karakteristika. Henriksen (2010) fandt otte fællestræk for succesrige talentudviklingsmiljøer: 1) støttende træningsgrupper, 2) nære rollemodeller, 3) sportsmål, der støttes af det omgivende miljø, 4) udvikling af personlige egenskaber og færdigheder, 5) træning, der skaber en bred basis, 6) fokus på langsigtet udvikling, 7) en stærk og sammenhængende organisationskultur, og 8) integrerede indsatser (Henriksen, 2010). Kontinuerlig forskning inden for HEA har resulteret i, at Henriksen (2016) har tilføjet yderligere to fællestræk: 9) videndeling og 10) plads til det frie initiativ, således at der nu er 10 kendetegn ved succesrige talentudviklingsmiljøer. Tabel 1 viser en beskrivelse af fællestrækkene og deres modpol. De 10 træk er fælles for succesrige talentudviklingsmiljøer, men implementeringsgraden differentierer og påvirkes af sportsgren og kultur (Henriksen, 2016).

Træk	Beskrivelse	Modsat pol
Støttende træningsgrupper	Mulighed for at blive inkluderet i træningsfællesskab. Venskaber og støtte uafhængigt af færdighedsniveau. Opbyggende kommunikation.	Individuelle træningsprogrammer fra en tidlig alder. Rivalisering i gruppen. Præstation som optagelseskriterium.
Nære rollemodeller	Gruppen indeholder både talenter og elite. Fælles træning. Eliteudøvere, der er villige til at dele viden.	Vandtætte skodder mellem talenter og elite. Eliteudøvere holder kortene tæt til kroppen og betragter talenterne som kommende rivaler.
Åbenhed og videndeling	Trænere og udøvere, der deler viden. Åbent samarbejde med f.eks. eksperter og	Hemmelighedskræmmeri blandt trænere og udøvere. Andre klubber ses alene som rivaler.

Kapitel 1: Introduktion

Sportsmål støttes af det omgivende miljø	andre klubber. Udøvere fra andre klubber er velkomne i træningen. Mulighed for at fokusere på sporten. Skole, venner og familie støtter udøverne i deres mål og fokus.	Miljøet uden for sporten mangler forståelse for sporten og de krav, elitesport stiller.
Udvikling af personlige egenskaber og færdigheder	Muligheder for at udvikle færdigheder, der er relevante uden for sporten (selvstændighed, ansvarlighed, struktur). Udøver som et helt menneske.	Kun fokus på sport. Vinde for enhver pris. Overkontrollerende trænere. Fokus på konkurrence frem for personlig fremgang, hvilket hindrer udvikling.
Træning, der skaber en bred basis	Mulighed for at dyrke flere sportsgrene tidligt i karrieren. Integration af elementer fra andre sportsgrene i daglig træning. Værdsættelse af bred profil og basale sportslige færdigheder.	Tidlig specialisering. Kun fokus på sportsspecifikke færdigheder. Deltagelse i anden sport ses som uvelkommen konkurrent.
Plads til det frie initiativ	Mulighed for selv at tage initiativ til træning. Faciliteter til rådighed uden for formelle træningstider.	Pres på faciliteterne. Udøverne kan ikke komme til at træne ekstra eller dyrke deres sport for sjov, selv om de gerne ville.
Langsigtet udvikling	Fokus på udøvernes langsigtede udvikling i stedet for tidlig succes. Alderstilpasset træning (mængde og indhold).	Fokus på tidlig succes. Talenter ses som "mini-elite" og konkurrerer f.eks. trods skader.
Integrerede indsatser	Koordination mellem sport, skole, familie m.fl. Udøverne oplever sammenhæng og synergi i hverdagen.	Manglende kommunikation. Interessekonflikter. Udøverne oplever, at der hives i dem fra mange sider.
Stærk og sammenhængende gruppekultur	Tydelig kultur med sammenhæng mellem artefakter, skueværdier og handle-værdier. Kultur, der understøtter læring og udvikling.	Fragmenteret kultur, hvor værdier og handlinger ikke matcher. Forvirring blandt trænere, udøvere og andre. Mangler fælles vision.

TABEL 1: Fællestræk i succesrige talentudviklingsmiljøer (Henriksen, 2016)

Gode fodboldmiljøer

Baggrundstudierne for HEA er baseret på individuelle olympiske sportsgrene (man sejler to i 49'er-båden). Siden Henriksen (2010) introducerede HEA, har studier undersøgt holdsportsgrene, herunder fodbold. Med udgangspunkt i HEA er succesrige talentudviklingsmiljøer i fodboldklubberne AGF (DEN), Ajax (NL), Rosenborg BK (NO) og KRC Genk (B) blevet analyseret (Larsen et al. 2013;2020, Aalberg & Sæther, 2016; Ryom et al., 2020).

Larsen et al. (2013) udførte det første studie, som analyserede et holdsmiljø ud fra HEA. Via et casestudie undersøgte Larsen et al. AGF's U17-hold, der bestod af 22 spillere. Data blev indsamlet over en kortere periode og viser et øjebliksbillede af miljøet. TUM og MS blev anvendt til at analysere miljøet, og studiet fandt, at miljøet fokuserer på talenternes langsigtede udvikling frem for tidlig succes, at miljøet har en stærk og sammenhængende gruppekultur, og at der var en stærk

familiefølelse mellem miljøets aktører. Miljøet var baseret på samarbejde, åbenhed og videndeling. Ungdomsmiljøet var afskåret fra seniormiljøet, hvorfor talenterne manglede rollemodeller. Det er et generelt kendetegn på tværs af europæiske fodboldklubber (Nesti et al., 2012).

Efterfølgende har Larsen et al. (2020) undersøgt miljøet i Ajax, som er kendt for at være et af verdens bedste talentudviklingsmiljøer inden for fodbold. I studiet blev Ajax' U19-hold undersøgt, som bestod af 16 spillere, to trænere og en holdleder. Studiet viste, at Ajax har fokus på talenternes langsigtede udvikling frem for tidlig succes, et støttende træningsmiljø, mulighed for individuel langsigtet udvikling, integration mellem sport, skole og familie, en stærk og sammenhængende gruppekultur med synlige værdier og konvergens mellem de sagte ord og aktørernes handlinger. Tidligere topspillere indgår i holdets trænersteam, medens spillere fra Jong Ajax (U23/B-holdet) og seniorholdet er nære rollemodeller for talenterne. Kulturen og spilfilosofien var ens mellem U-holdene, Jong Ajax og seniorholdet, hvilket lettede talenternes transition mellem holdene (ibid.).

I AGF og Ajax blev en enkel årgang undersøgt, medens Ryom et al. (2020) har undersøgt hele ungdomsafdelingen hos KRC Genk. Formålet med studiet var at opnå en dybdegående viden om, hvilke træk der karakteriserer et succesfuldt fodboldakademi. Trækkene blev udledt ud fra fællestærk ved succesrige talentudviklingsmiljøer. Forskerne fandt, at udvikling af personlige egenskaber og færdigheder, langsigtet udvikling, en stærk og sammenhængende gruppekultur og integrerede indsatser var kendetegnende for miljøet. Dertil var miljøet kendetegnet ved åbenhed og en kultur med videndeling og samarbejde, udvikling af kulturelle kompetencer og kulturel følsomhed, der medførte succesfuld integration af alle talenter uagtet nationalitet, etnicitet og religiøs orientering (ibid.).

En beskrivelse af et børnemiljø

Da den holistisk-økologiske tilgang endnu ikke er blevet anvendt i et børnemiljø, er formålet med specialet at forstå, hvad der kendetegner det gode børnemiljø, og hvordan det adskiller sig fra succesrige talentudviklingsmiljøer. Børnemiljøet er interessant, da det går forud for og lægger fundamentet for talent- og ungdomsmiljøet. Specialeprojektet er et eksplorativt casestudie med afsæt i den holistisk-økologiske tilgang af U10-U12-børnefodboldmiljøet i Klub X, der er anerkendt som et godt dansk børnefodboldmiljø.

Forskningsspørgsmål

1. Hvad kendetegner U10-U12-børnefodboldmiljøet i Klub X?
2. Hvilke faktorer kan forklare dets succes?

På baggrund heraf diskuteres fællestræk mellem U10-U12-børnefodboldmiljøet i Klub X og succesrige talentudviklingsmiljøer.

Bidrag til feltet

Den Internationale Olympiske Komité advokerer for, at unge skal undgå tidlig specialisering, da eksponering for forskellige sportsgrene forbedrer motorisk udvikling og atletisk kapacitet, reducerer skadesrisikoen og øger muligheden for at opdage den sportsgren, barnet vil nyde og muligvis udmærke sig i (Bergeron et al., 2015). Det er mit håb, at specialets resultater kan give inspiration til at optimere børnemiljøer i praksis og skubbe til, hvordan man arbejder med børnefodbold i Danmark, så flere børn og unge bliver i deres sport ind i seniorårene uagtet niveau.

Kapitel 2

Metode

Videnskabsteoretiske refleksioner

Specialets videnskabsteoretiske ramme er den kritiske realisme, som den fremsættes af Hammersley & Atkinson (2007) i den kritisk-refleksive realisme. Den ontologiske antagelse i kritisk realisme er, at en objektiv virkelighed eksisterer uafhængigt af vores viden herom (Bhaskar, 2008). Den kritisk-refleksive realisme tilføjer til den kritiske realismes ontologi, at underliggende diskurser påvirker den observerede virkelighed og tilføjer dermed den kritiske realisme en fortolkende rolle (Hammersley & Atkinson, 2007). Jeg opererer i felten som et undersøgelsesinstrument og påvirker felten med min tilstedeværelse (ibid.). For at gengive felten så tæt på virkeligheden som muligt er jeg refleksiv omkring specialets teoretiske linse, min viden inden for feltet og min forforståelse, som vil influere på min empiriindsamling og databearbejdning (ibid.). Som et resultat af min influerende og fortolkende rolle er specialets epistemologi konstruktivismen, hvor videnskabelse opnås i samspil mellem felten og jeg samt er betinget af tidligere oplevelser, begivenheder, sociale faktorer og kulturelle forhold (Petersen & de Muckadell, 2014). Qua den ontologiske antagelse kan jeg afbilde miljøets forskellige domæner, på baggrund af det jeg observerer, og anerkende, at virkeligheden ser sådan ud, medens den epistemologiske tilgang anerkender, at viden konstrueres i samspil, hvorfor fortolkning er nødvendig for at opnå en forståelse af miljøets domæner, dets relationer og hvordan de gensidigt konstruerer miljøet.

Forforståelse

Min forforståelse påvirker den linse, jeg ser verden igennem, hvorfor det er afgørende for specialets validitet, at jeg forholder mig refleksivt til den. Igennem mit liv har jeg været aktiv inden for fodbold, først som spiller på breddeniveau, medens jeg i dag indtager rollerne som træner og analytiker. Jeg er ansat som analytiker i KB Talent, hvor jeg har tilegnet mig erfaringer og oplevelser fra talentmiljøet i en eliteklub, da KB Talent er talentafdelingen for F.C. København. Qua undervisning på kandidatuddannelsen i idræt og sundhed har min forforståelse udviklet sig, og fortrinsvis har faget *talentudvikling og sportspsykologi* formet mit syn på talentudvikling. Mit indgående kendskab til fodboldmiljøet gør mig til kulturel insider, hvorfor jeg kender den fodboldspecifikke jargon, som jeg har anvendt til at få adgang til, opbygge tillid med og forstå felten og dens aktører (Thorpe & Olive,

2019). Jeg har skiftevis passiveret og anvendt min forforståelse til at styrke empiriindsamlingen og databehandlingen.

Design

Specialet er designet som et eksplorativt singlecasestudie, der skal resultere i en dybdegående, detaljeret og holistisk in situ undersøgelse af børnefodboldmiljøet i Klub X (Hodge & Sharp, 2019). Undersøgelsen er afgrænset til børnemiljøets U10-U12-årgange (drengene), Klub X's idrætsanlæg og årgangenes træningsdage fra januar til april (ibid.). Empiri genereres ud fra multiple datakilder qua observationer, interviews og dokumenter (Yin, 2014). Data blev indsamlet i reel tid, men enkelte interviewspørgsmål vil imidlertid genkalde retrospektive oplevelser, imedens størstedelen af de indsamlede dokumenter er af ældre oprindelse. Designet som et eksplorativt integrations-casestudie anvender undersøgelsen et cyklisk design med en kontinuerlig vekselvirkning mellem den på forhånd valgte teori, genereret data, min fortolkning samt informanternes respons, som forenet vil resultere i en rig forståelse af børnefodboldmiljøet i Klub X (Maaløe, 2004). Jeg har under indsamlingen og bearbejdningen af data vekslet mellem at arbejde induktivt og deduktivt (ibid.).

Braun & Clarkes' (2006) udlægning af den tematiske analyse vil blive anvendt som analysemetode. Da jeg indsamler og anvender data, som stammer fra multiple datakilder, er den tematiske analyse formålstjenlig, da analysemetoden egner sig til at identificere mønstre og nøglebegreber på tværs af datasæt (ibid.). Den tematiske analyse består af seks faser, og analyseformen er en dynamisk proces frem og tilbage mellem faserne, hvilket harmonerer med det cykliske design i specialets design (Braun & Clarke, 2006; Maaløe, 2004). Fundene i analysen vil i specialets resultatafsnit blive præsenteret som en narrativ fremstilling.

Klub X

Fodboldklubben Klub X blev grundlagt i år 1921. Klubben er placeret i en forstad til København. Klub X ligger for enden af en blind vej i et fredeligt villaområde ved siden af et rekreativt område med søer, stier og udendørs fitnessfaciliteter. Klubbens fysiske rammer består af et klubhus, udendørs fodboldanlæg med to nyere kunststofbaner og flere græsbaner. Klub X har i sine 101 år gennemgået adskillige transformationer, og i år 2019 besluttede Klub X at ansøge om at blive registreret som licensklub hos DBU. Klub X er i 2021/2022-sæsonen rangeret med 1,5-stjerner og har pr. marts 2022 søgt om at blive på dette niveau. Klub X fik tildelt sin første stjerne i år 2020 og forpligtede sig jf.

DBU's krav til at prioritere børne- og ungdomsfodbolden, hvilket medførte ansættelse af en børneudviklingstræner, hvis ansvar er at udvikle og facilitere børnefodbolden. Klub X er samarbejdsklub med en eliteklubben, som driver områdets ATK+ center, hvortil Klub X kontinuerligt leverer 2-3 spillere pr. sæson.

Specialet er afgrænset til Klub X's U10-U12-drengeafdeling, som træner mandag og onsdag kl. 17:15-18:30 og tilbydes ekstra træning hver fredag, hvor der trænes på tværs af årgangene, hvilket er gratis. Sideløbende afholdes Træn med samarbejdsklubben, et træningstilbud faciliteret af træningsklubben, som koster penge og afholdes på Klub X's anlæg. U12-holdet tilbydes ekstra træning om torsdagen, faciliteret af chefrænerne fra U12, U13 og U14. Den undersøgte gruppe er mellem 9-12 år, og børnene befinder sig i prøveårene (Coté et al., 2007). Børnenes alder placerer dem i gruppen børnefodbold, som går forud for ungdomsfodbold. Mellem årgangene forekommer en naturlig progression i antal spillere og banestørrelse. De yngste spiller femmandsfodbold, og efterhånden som de bliver ældre, bliver de flere på banen, og fra 12-årsalderen spilles 11-mandsfodbold, hvor banen er dobbelt så stor. Transitionen fra børne- til ungdomsfodbold indebærer derfor øgede krav til børnenes tekniske, taktiske, psykiske og fysiske formåen.

Selektionskriterier

Klub X blev udvalgt på baggrund af to kriterier, der skulle bevirke, at jeg var i stand til at besvare specialets problemformulering og forskningsspørgsmål bedst muligt.

Fodboldklubben skulle være geografisk placeret i Vesteuropa. Tidligere forskning inden for den holistisk-økologiske tilgang er udført i talentmiljøer placeret i Vesteuropa (Henriksen, 2010; Larsen et al. 2013; 2020; Aalberg & Sæther, 2016; Ryom et al., 2020). Dertil viser forskningen, at der er kulturelle forskelle mellem udviklingsmiljøer (Güllich & Coble, 2017; Stambulova et al., 2020), hvorfor jeg anså det som værende afgørende for sammenligningen med tidligere forskning, at den undersøgte case ligeledes var geografisk placeret i Vesteuropa.

Fodboldklubben skulle være en dansk licensklub, der har eksisteret i mange år og har hold fra tidlig barndom til senior. Jeg mener, at fodboldklubben er stærkt forankret i dansk fodbold og har en robusthed over for interne og eksterne omstruktureringer qua en mangeårig eksistens. Årgange fra tidlig barndom til senior giver et indtryk af en hel fodboldklub, der omfavner alle alders- og

udviklingstrin. Når fodboldklubben ydermere er tildelt min. en stjerne i DBU's licenssystem, bevidner det, at klubben har modtaget et kvalitetsstempel for sin børnefodboldafdeling.

Instrumenter

Observationsguide

For at opnå en forståelse af miljøets kultur, relationer mellem aktører og miljøets domæner på mikro- og makroniveau anvendte jeg deltagerobservation (Thorpe & Olive, 2019; Thørnhøj-Thomsen & Whyte, 2016). Jeg indtog rollen som *observer-as-participant*, hvilket tillod mig at komme tæt på felten og have uformelle samtaler med miljøets aktører, samtidig med at jeg opretholdt en kritisk afstand (Atkinson, 2019). Observationsperioden blev struktureret ud fra Adler & Adlers (1994) tragtmodel, og fokuspunkter i observationsguiden blev udledt fra talentudviklingsmiljø-modellen og miljøsucces-modellen. Første observation blev udført induktivt, og herefter anvendte jeg en gradvis øget deduktiv tilgang informeret af den holistisk-økologiske tilgang, inden jeg endeligt søgte at besvare elementer udledt af arbejdsmodellerne, f.eks. konvergens mellem værdier og adfærd. Se bilag 1 for observationsguiden, inspireret af Henriksen (2010). Uformelle samtaler med miljøets aktører var oftest opklarende og hypotetiske, f.eks.: *hvis en forælder fra en anden klub kom herud, hvad vil personen så sige, er specielt ved Klub X*. Tilsammen udgør observationer og uformelle samtaler et godt instrument til at generere valide data om aktørernes adfærd og relationer (Kvale & Brinkmann, 2015).

Observationer bestod af feltnoter, medens tanker, undren og fokuspunkter blev nedskrevet i en logbog til senere brug. Observationerne dannede grundlag for flere interviewspørgsmål. F.eks. observerede jeg, at miljøets restaurant udgjorde en central rolle for miljøets relationer, hvorfor jeg inddrog spørgsmål om dens betydning i interviewguiden.

Interviewguide

For at få indsigt i værdier og antagelser hos nogle af børnemiljøets centrale aktører er det semistrukturerede interview valgt, da det er en ideel metode til at få adgang til informanternes livsverden (Smith & Sparkes, 2019; Kvale & Brinkmann, 2015). Åbenheden i det semistrukturerede interview tillader mig at agere som den undersøgende, der i samspil med informanten søger at afdække dennes livsverden qua en åben og flydende samtale, hvor jeg er interesseret i informantens historie såvel som specialets forskningsspørgsmål (Smith & Sparkes, 2019). Strukturen i det semistrukturerede interview minder om en samtale og er styret af min agenda qua interviewguiden,

som er informeret af den holistisk-økologiske tilgang (Kvale & Brinkmann, 2015). Interviewguiden tog udgangspunkt i en grundguide, der differentierede mellem informanterne og var tilpasset deres roller. Bilag 2 viser grundguiden. Spørgsmålene blev udledt ud fra observationer, talentudviklingsmiljø-modellen, miljøsucces-modellen og 10 træk ved succesrige talentudviklingsmiljøer, f.eks.: ”Kan du beskrive sammenholdet i klubben?” (Relationer mellem miljøets aktører) og ”Når en spiller kigger tilbage på sin tid i Klub X, hvilke færdigheder ønsker du, at han har taget med sig, ud over at kunne lave et indersidespark?” (Udvikling af personlige egenskaber og færdigheder). Interviewguiden blev struktureret ud fra en tragtmodel, hvor spørgsmålene startede bredt og gradvist blev mere specifikke.

Arkivdata og dokumenter

De stammer fra Klub X og DBU’s hjemmesider, Klub X’s Facebookside, officielle papirer som værdisæt, spil- og træningsfilosofi, indkaldelser til generalforsamling, invitationer til arrangementer, Klub X’s jubilæumsbog og billeder.

Procedurer

På baggrund af selektionskriterierne udvalgte jeg Klub X som case, og via Klub X’s hjemmeside identificerede jeg børneudviklingstræneren som gatekeeper til miljøer, hvorigennem jeg kunne få adgang til felten (Tjørnhøj-Thomsen & Whyte, 2016). Jeg tog kontakt til børneudviklingstræneren i oktober 2021, beskrev specialets formål og forhørte mig om Klub X’s interesse i at medvirke som case. Vi mødtes herefter på Klub X’s anlæg, hvor jeg detaljeret beskrev specialets rammer og fik tilladelse til at anvende Klub X som specialecase.

Jeg tilbød miljøets ledelse at anonymisere klubben, hvilket de frabad, hvorfor informanterne blev tilbudt anonymitet i det omfang, det var muligt. Jeg informerede klubben og informanterne om, at specialet bliver offentliggjort i en specialedatabase og i netværksmæssige sammenhænge, hvorfor personer, der har kendskab til Klub X, vil kunne genkende informanterne. Flere informanter frabad sig fuld anonymitet, men alligevel har jeg valgt at anonymisere alle informanter, da det ikke er afgørende for specialets resultater, at informanterne fremgår ved navn. Informanterne vil blive refereret til ved deres titel i miljøet, f.eks. børneudviklingstræneren, cheftreneren og træneren.

Observationer

Jeg udførte observationerne tre gange ugentligt hen over en periode på tre måneder. Jeg observerede miljøets træninger, specielle træningsdage og træning med samarbejdsklubben for at få et indblik i relationen mellem Klub X og samarbejdsklubben. Jeg ankom forud for træningsstart, hvilket tillod mig at sætte mig i restauranten, observere miljøet og gå rundt på anlægget, hvor jeg havde uformelle samtaler med miljøets aktører. Kort før træningsstart gik jeg ud til træningsbanen, og når en træner kom slæbende med materialer, blev han spurgt, om jeg skulle hjælpe, hvilket skabte rum for uformelle samtaler. Under træningen stod jeg uden for banen og observerede, og oftest gik jeg frem og tilbage mellem årgange, som trænede på samme bane. Efter træningen var slut, blev jeg ude på anlægget for at få et helhedsindtryk af miljøet efter træning.

Jeg noterede kun de mest presserende observationer på træningsbanen, da synlig nedskrivning af observationer kan gøre aktørerne utilpasse og få dem til at agere anderledes (Thorpe & Olive, 2019). Efter hver træning satte jeg mig i restauranten og renskrev observationerne i ”thick descriptions” (Atkinson, 2019). I restauranten sidder flere med computere, hvorfor jeg antog, det var et naturligt sted at arbejde. Ydermere blev observationer anvendt til metodetriangulering ved at undersøge, om miljøet gjorde det, som de sagde, at de gjorde i interviews og i arkivdata (Stake, 1995).

Interviews

Jeg valgte informanterne på baggrund af deres rolle og den længde, de har været en del af miljøet, for at få repræsenteret det nye Klub X som licensklub og det gamle Klub X som breddeklub. Efter tilladelse fra børneudviklingstræneren kontaktede jeg de valgte informanter, der bestod af børneudviklingstræneren, ungdomsformanden, to chefrænere og en forældretræner. Her gav jeg en beskrivelse af specialet og forhørte mig om deres interesse i at deltage. Alle spurgte informanter accepterede at deltage, og jeg lod informanterne vælge dato og tid for interviewet. Alle interviews varede mellem 30-65 min. og blev lydoptaget. Grundet min manglende erfaring som interviewer anvendte jeg i interviewprocessen Smith & Sparkes (2019) råd om *før, under og efter interview*.

Alle interviews blev udført i klubhuset, et familiært miljø for informanterne. Interviewene med trænerne blev udført i restauranten, og for at undgå afbrydelser fra andre gæster satte jeg mig op ad en væg, der dannede baggrund, når informanterne kiggede mod mig. Forud for interviewstart genfortalte jeg specialets formål, indhentede skriftligt samtykke, fortalte dem deres rettigheder for

tilbagetrækning af samtykke og takkede for deres deltagelse. Jeg startede med at stille brede, generelle spørgsmål for at få informanten i snak, som kan hjælpe med at genkalde retrospektive oplevelser. Jeg stillede hypotetiske spørgsmål for at få adgang til informantens holdninger, f.eks.: ”Hvis en træner fra et andet miljø kom herud, hvad vil personen så sige, er specielt for Klub X?”. Hvis informantens svar var modstridende, anvendte jeg opklarende spørgsmål som member check for at sikre, at jeg havde forstået informanten korrekt, f.eks.: ”Hvorfor hænger x sammen med xx?” (Burke, 2019). Da interviewet var ved ende, spurgte jeg informanterne, om vi manglede at komme ind på noget, hvorefter jeg takkede for informantens deltagelse, genfortalte rettighederne for tilbagetrækning af samtykke, at transskriptionen bliver destrueret, når specialets resultat forelægges, og at informanten altid var velkommen til at kontakte mig.

Indsamling af arkivdata og dokumenter

Ved ankomst til Klub X fik jeg udleveret en bog om klubbens historie, som blev produceret i forbindelse med klubbens 100-års fødselsdag. Gennem trænerummet fik jeg adgang til værdisæt, træningsprincipper og spilværdier. Klub X's hjemmeside og Facebookside gav indblik i klubbens artefakter og skueværdier, tidligere og kommende events, nyheder og kommunikation mellem klubben og dens aktører. Jeg tog billeder af klubbens anlæg og bygninger med min telefon.

Interviews	Observationstid og aktiviteter	Uformelle samtaler	Arkiv data og dokumenter
Ungdomsformanden	135 timer	Ungdomsformanden	Klub X og DBU's
Børneudviklingstræneren	Træning	Børneudviklingstræneren	hjemmeside
2 chefrænere	Extrapil	Trænere	Klub X 100-års jubilæumsbog
1 forældretræner	Træn med samarbejdsklubben	Forældre	Værdisæt
	Top Camp		Spilværdier
	I off season		Træningsprincipper
			Mødeindkaldelser

TABEL 2: Oversigt over dataindsamlingen

Tematisk analyse

Specialet anvender Braun & Clarkes' (2006) udlægning af den tematiske analyse (TA). TA er valgt til at afdække miljøet, da metoden er god til at identificere mønstre og nøglebegreber på tværs af datasæt. Tabel 2 viser en oversigt over al data indsamlet. TA består af seks faser, og arbejdsprocessen

er dynamisk frem og tilbage mellem faserne (ibid.). For at øge kvaliteten af min analyse og afrapportering har jeg anvendt Braun & Clarkes' (2006) 15-punkts checkliste for den gode TA.

Fase 1: Bliv fortrolig med data

Denne fase startede, da jeg efter hver træning renskrev observationsnoterne. Herefter transskriberede jeg interviewene og overførte al data til kodningssoftwaren NVivo, hvorefter jeg genlæste og blev familiær med al data. Jeg skrev noter om, hvad der var på spil i data, undren, kendetegn m.m.

Transskribering. Transskription er en fortolkningsproces, der oversætter den mundtlige diskurs til en skriftlig diskurs (Kvale & Brinkmann, 2015). Interviewene blev transskriberet inden for 24 timer og blev transskriberet ordret, medens fyldord som ”øh” og ”åh” er udeladt. Transskriptionerne blev gennemlæst og gennemlyttet synkront med det optagede interview multiple gange, og gentagende sætninger blev fjernet. Herefter fremstod interviewene i et mere formelt skriftsprog (Kvale & Brinkmann, 2015). Den endelige transskription blev gennemlæst synkront med gennemlytning af optagelsen for at sikre konvergens mellem de skrevne ord og informanternes originale udsagn (ibid.).

Fase 2-3: Deduktiv-induktiv kodning

Først blev al data kodet deduktivt ud fra en kodningsmanual inspireret af Henriksen (2010). Kodningsmanualen bestod af ni prædefinerede temaer udledt fra talentudviklingsmiljø-modellen og miljøsucces-modellen, se bilag 3. Herefter udførte jeg en induktiv kodning inden for hver af de ni hovedtemaer for at afdække subtemaer, der beskriver de specifikke kendetegn ved U10-U12-børnefodboldmiljøet i Klub X. Data blev kodet line-by-line ved at meningskondensere informanternes udsagn til en kortere sætning (Kvale & Brinkmann, 2015). Jeg kodede line-by-line, da jeg ønskede at inddrage al data i kodningsrunderne og sikre, at jeg ikke overså noget i dataene. Så ville jeg hellere slette eller samle koder senere hen.

Fase 4-6: Gennemgang af temaer og afrapportering

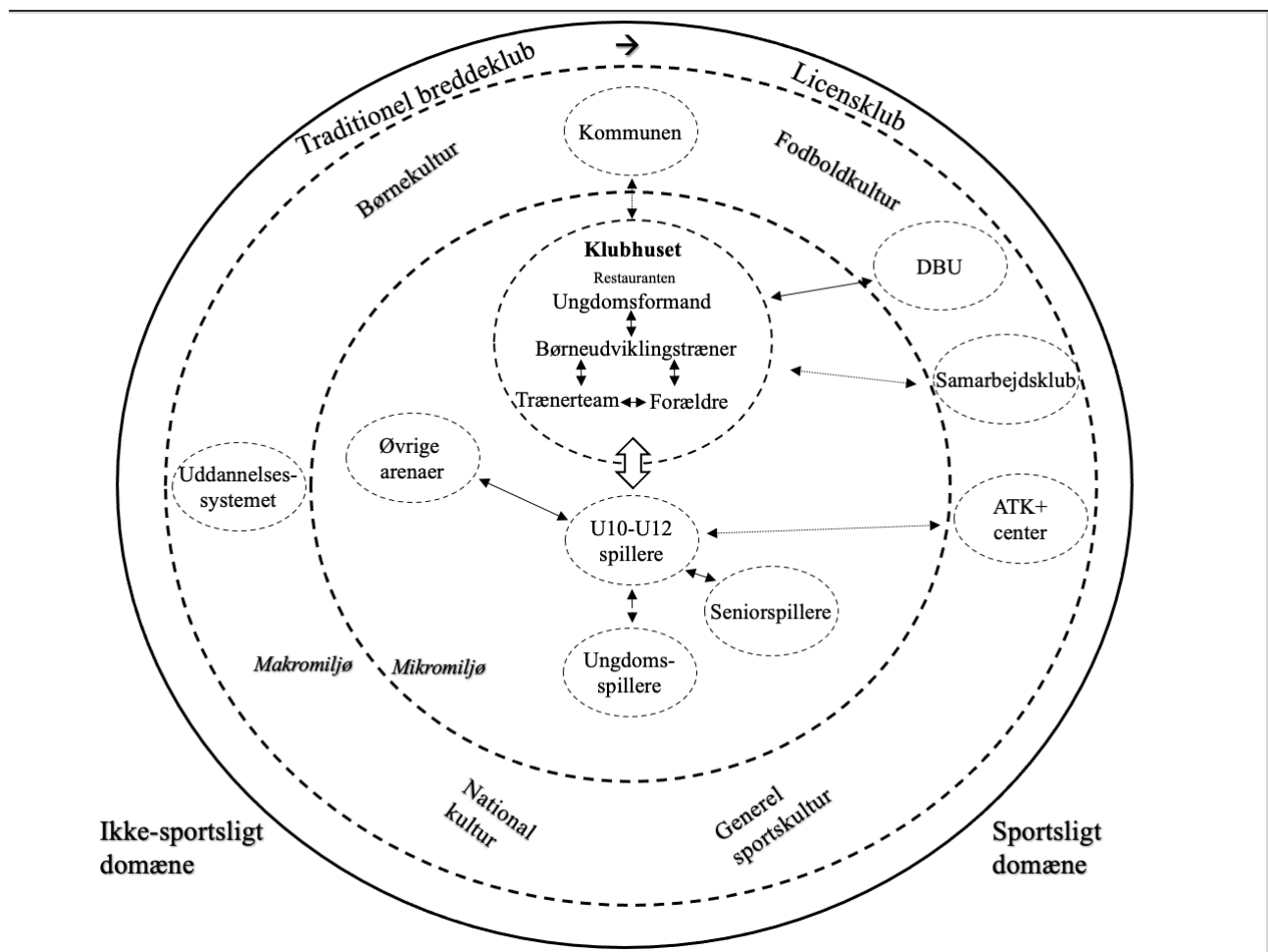
Kodningsprocessen havde resulteret i mange subtemaer, og faserne startede derfor som en cyklisk proces, der bestod i at gennemlæse dataene inden for hvert subtema for at undersøge, om data stemte overens med temaet. Den cykliske gennemgang resulterede i en gradvis raffinering af subtemaer, hvor irrelevant data blev slettet, subtemaer blev fusioneret og omdøbt, og hvor miljøets værdier og basale antagelser blev fortolket. Sluttelig udarbejdede jeg talentudviklingsmiljø-modellen og miljøsuccesfaktor-modellen for U10-U12-børnefodboldmiljøet i Klub X. Analysens fund vil blive afrapporteret som en narrativ fortælling i specialets resultatafsnit.

Kapitel 3 Resultater

I resultatafsnittet præsenteres kendetegn ved U10-U12-børnemiljøet i Klub X. Først beskrives miljøet qua en beskrivelse af miljøets komponenter og relationerne mellem komponenterne. Dernæst beskrives miljøets succesfaktorer og miljøets kultur.

U10-U12-miljøet

Talentudviklingsmiljø-modellen anvendes til at give et samlet overblik over U10-U12-børnemiljøet i Klub X. I det følgende vil jeg uddybe miljøets komponenter og relationerne herimellem. Den empiriske version af Klub X's U10-U12-børnemiljø er afbildet i figur 3.

FIGUR 3: Den empiriske TUM-model af Klub X's børnemiljø

Mikromiljøet

Mikromiljøet er det miljø, hvori børnene bruger en stor del af deres tid.

Klubhuset

Ved ankomst til Klub X mødes man af klubhuset, hvis facade prydes af store Klub X-logoer. Klubhuset består af en lang gang med omklædningsrum, materialerum, en mindre indendørssal til styrke- og plyometrisk træning, et taktikrum med projektor og biografstole, administrationen, et trænerum med spilfilosofiske manifestationer, en privat fysioterapeut, et trykkeri og restauranten. Klubhuset kan tilgås via tre indgange, der præsenterer en for forskellige syn. Via hovedindgangen mødes man af store Klub X-logoer, en oversigtstavle med klubbens sponsorer, et trofæskab og en række portrætter af klubbens æresmedlemmer. Bagindgangen fører ind i klubhusets rå afdeling, der huser omklædnings- og materialerum. Tilgås klubhuset via restauranten, mødes man ikke af den sædvanlige klubcafé med parisertoast og bølgepomfritter. restauranten er en restaurant, hvor der serveres dagens ret, fredagstapas og brunchplatter i weekenden. Til den lette sult sælges pølsehorn, myslibars m.m. Fadølsanlægget skænker øl fra Nørrebro Bryghus, og der kan købes økologiske sodavand, vin, gin og whisky. Kaffen brygges på en baristamaskine, der kan lave alt fra cappuccino til americano. restauranten er åben for offentligheden såvel som klubbens medlemmer. Det kommer til syne ved madudvalg, interiør, gardiner og friske roser på bordene. I restauranten er der også et billardbord, bøger og brætspil.

Restaurantens betydning for miljøet

Jeg sad i restauranten og observerede, hvordan den limer klubbens aktører sammen. Trænere, der holder møder, forældre, der drikker kaffe med hinanden, og æresmedlemmer, der fortsat kommer i klubben for mad og drikke. En træner træder ind og falder i snak med en forælder om private ting. Det giver et førstehåndsindtryk af en sammentømret og familiær klub. Jeg mærkede det på egen krop. Ikke længe efter min ankomst blev jeg mødt af – *en trænerkaffe med mælk?* - fra restaurantens servitrice. De husker en. Restauranten har ligget i klubhuset de sidste fire år. ”Før var klubhuset relativt dødt,” udtaler ungdomsformanden og tilføjer om dens rolle: ”Fra, at det altid var omvendt, og medlemmer spiste hos os, er det blevet til, at restaurantens gæster bliver medlemmer”.

Restaurantens høje gastronomiske niveau binder den sammen med nærområdet. Det gør det muligt for lokale og klubmedlemmer at spise et godt måltid og blive hængende i klubben før og efter træning, kamp og herimellem. En forældretræner beretter: ”Sommetider samles vi nogle stykker en lørdag, går

hened og spiller, og spiser måske i den dejlige café.” Restauranten kan bookes til private arrangementer som dåb og fødselsdage, og en forælder har fortalt ungdomsformanden, at restauranten er et samlingspunkt for hele kommunen.

Børneudviklingstræneren (BU-træneren) beretter om et godt samarbejde med restauranten, og man kan hurtigt bestille forplejning til fællesspisning, træningsdage og sociale arrangementer. Han ønsker, at restauranten i fremtiden får en endnu større betydning. Ungdomsformanden forklarer, hvordan restauranten har gjort ledelsen mere synlig:

Det er meget nemmere at være synlig, når folk sidder og spiser: ”Velbekomme, går det godt?” (...) Det giver muligheder for at dyrke den kontakt, man ikke nødvendigvis får i hverdagen. Du får en bonusrunde i weekenden og om aftenen, når de sidder og spiser, der er altid nogen, man kender.

Det er både en styrke og en ulempe, at restauranten er en restaurant. Restauranten forener nærområdets beboere med klubben. Omvendt kan klubhusstemningen og fodboldjargonen mangle:

Det er ikke et sted, hvor man kommer ind og råber: ”Hvad så, Carsten, vandt I?” Det er et mere afdæmpet sted, og det er måske en lille ulempe. (...) Om sommeren kan man sidde udenfor, og der bliver det mere et klubhus, da det smelter sammen med banernes ind- og udgang. Der er det virkelig godt, om vinteren er det mere opdelt. (BU-træneren)

U10-U12-spillerne

Årgangene består af 184 børn fordelt på 65 U10-spillere, 51 U11-spillere og 68 U12-spillere. Børnene er 9-12 år gamle, går i grundskolen, hvor de bruger størstedelen af deres tid, og dyrker fodbold som fritidsinteresse. Relationerne mellem børnene fremstår stærke, da mange er skolekammerater og venner uden for fodbolden. Det afspejles i samtalerne med forældrene, hvor størstedelen fortæller, at de valgte Klub X sammen med deres børn, da mange af børnenes venner og skolekammerater går til fodbold i Klub X. En træner beretter, at sammenholdet og glæden ude på banerne er specielt for Klub X. Flere af børnene ankommer til og forlader træningen sammen, enten cyklende i grupper eller ved samkørsel, hvor de bliver kørt af forældre. Ydermere kommer flere af børnene på anlægget og træner på egen hånd uden for træning, ligesom jeg observerede, at flere af børnene ankommer før træning og spiller eller ser de ældre spillere træne. Hver fredag er der extraspil, som er et ekstra træningstilbud,

man kan komme til, hvis man har lyst. I modsætning til mange fodboldklubber, hvor ekstra træning tilbydes til få udvalgte, særligt talentfulde, er det i Klub X et ekstra tilbud, hvor alle er velkomne. Extraspil faciliteres af BU-træneren, og konceptet er, at U10-U12 træner sammen på tværs af årgangene. Træning og sociale arrangementer på tværs skal være med til at styrke børnenes kendskab til hinanden, kammeratskab og videndeling, så børnene kan agere rollemodeller for hinanden.

Trænerteamet

Ingen trænere træner alene, alle er en del af et team. Hver årgang har et trænerteam bestående af en cheftræner, fem-seks forældretrænere og to-tre ungtrænere. Ungtrænerne spiller på klubbens ungdomshold og skal agere rollemodeller for børnene. U12-holdet har for nylig fået tilknyttet en assistenttræner, der spiller på klubbens seniorhold. Alle trænere uddannes gennem DBU's træneruddannelser. Cheftrænerne er deltidsansatte, forældretrænere er frivillige, dog betales deres barns kontingent af klubben, medens ungtrænerne er timelønnede. Cheftræneren har ansvaret for at organisere og strukturere træningen inden for klubbens årshjul. Herefter involveres forældretrænerne, så trænerteamet sammen løfter ugens opgaver. I weekenden har hver træner ansvar for et hold.

Klubben ønsker at skabe trænerrelationer på tværs af årgangene og afholder månedlige trænermøder for U10-U12. På møderne forklarer BU-træneren om næste måneds træningstema og dykker ned i fodboldfaglige læringsemner. Trænerne fortæller, at møderne giver rum for at tage udfordringer op, men de savner et større deltagerfremmøde, for at møderne fungerer optimalt. En træner mener, at klubben bør forlange mere af trænerne, og såfremt man er forhindret i at deltage i møderne, bør klubben forlange, at man læser mødereferatet.

Adspurgte, om han sparede med trænerne uden for møderne, svarede en træner: ”Ja, sporadisk. Der er ikke de strukturelle rammer til det, især ikke når vi er længere fra hinanden årgangsmæssigt.” Trænerteamet ønsker at udveksle erfaringer, men har svært ved at finde tid til det pga. arbejde, studie og familie ved siden af trænergerningen. Ønsket om en vidensbase på tværs af årgangene mødes med modstand fra få trænere, der mener, at vidensdeling bør foregå internt på holdene grundet stor forskel på børn i 9-12-årsalderen.

Spillerne – trænerteamet – omverden

Børnenes vigtigste relation er trænerteamet, der faciliterer træningen. De er tæt på børnene og inddeler børnene i grupper, som påvirker deres udvikling. Trænerne følger årgangene, så U10-

trænerne bliver U11-trænerne i næste sæson osv. Det medfører en sammentømret enhed, selv om det er en begrænsning i relationens nærhed, at årgangene er +50 spillere og kun mødes tre gange ugentligt. Det afholder dog ikke trænerne fra at søge relationerne, og chefrænerne ankommer oftest på banen 45 min. før træningsstart, hvor de opsætter træningsbaner og snakker med børnene, der løber rundt og spiller fodbold. Forud for en træning spørger børnene, om de må hente bolde, så de kan skyde på mål. Træneren siger, at han nok skal hente boldene, men at de skal spille rondo i stedet, da det er en aktivitet, der foregår i fællesskab. Den sekvens indkapsler miljøets fællesskab, om end det begrænser selvbestemmelsen. Til træning opleves kun lidt fejlretning. I stedet opsætter trænerne regler for en øvelse, som børnene frit kan tage beslutninger inden for. Inden en øvelse forklarer træneren øvelsen, og når den er slut, spørger træneren i plenum ind til, hvad øvelsen gik ud på, og hvad den trænede.

Holdtildelingen til kamp er dynamisk, så alle børn oplever at være i kontakt med alle trænere. Oftest tager forældretrænerne dog med holdet, deres søn spiller på. Forældretrænerne udgør en vigtig relation mellem trænerteamet og børnene. Mange forældretrænere bor i nærområdet, og børnene ses gerne uden for fodbold, hvorfor de har et indgående kendskab til børnene: ”Når man ser dem over lang tid, kender man deres svage og stærke sider. Jeg kender og snakker med næsten alle forældre. Det giver et godt indblik.” (Træner)

Klub X kommunikerer ikke meget med børnenes omverden, herunder skolen. Klubben har kun kontakt med børnenes skole, hvis et barn har en støttepædagog og dette skal koordineres nærmere.

Ledelsen

Bestyrelsen i Klub X involveres kun, når beslutninger, som påvirker Klub X's økonomi, retningslinjer m.m., skal drøftes og tages. Ungdomsformanden og BU-træneren udgør børnemiljøets sportslige ledelse og er klubbens licensansvarlige. Ungdomsformanden er ansat fuldtid og har hovedansvaret for miljøet, varetager miljøets administrative opgaver og er talentchef. Ydermere er han bestyrelsesmedlem i Klub X og repræsenteret i kommunens græsudvalg. Han har en lang historik i Klub X, først som spiller, senere som forældretræner og siden 2015 som ungdomsformand. BU-træneren blev ansat i 2020 i en halvtidsstilling, hvor han også er ungdomsansvarlig med det sportslige ansvar for U10-U15.

Begge er meget synlige i miljøet, hvor de enten er ude på anlægget eller på deres kontor. Jeg ankom til Klub X en dag, hvor de var ved at planlægge foråret. Døren var som altid åben, en træner trådte ud af lokalet, og jeg blev mødt af ”kom indenfor”. Der er altid plads og tid til en snak om løst og fast. Ungdomsformanden og BU-træneren er hinandens vigtigste samarbejdspartnere, og de er i kontakt hver dag, hvad end det er småsnak eller møder. ”Vi er ikke altid 100 % enige, det kan man ikke være, men jeg står bag hans beslutninger. Ellers beder jeg ham om at beslutte noget andet,” udtaler ungdomsformanden og tilføjer, at han har stor respekt for BU-træneren, der har taget Klub X’s visioner om det gode børnemiljø til et højere niveau, end han havde tænkt, men det er fedt.

BU-træneren afholder extraspil for U10-U12-spillerne hver fredag. Han kan stort set navnene på alle børnene og snakker med dem ude på anlægget: ”Før vi i år ansatte chefrænere på U10-U12, stod jeg for træningsplanlægning. (...) Det betød, at jeg ofte var på træningsbanen for at vise, hvordan vi skulle køre tingene.” BU-træneren har en god relation med børnene og er inkluderende, anerkendende og jokende i sin kommunikation. Han lægger vægt på, at øvelserne udføres korrekt, ikke om der scores: ”Jeg vil gerne have jer til at mærke, hvordan det gode spark føles.” Han har en anden kontakt med spillerne end trænerteamet. Han er en autoritet, ikke på den hårde måde, men børnene respekterer ham for hans trænermæssige og menneskelige egenskaber, og iflg. ungdomsformanden møder han børnene i øjenhøjde.

Trænerteamet - ledelsen

BU-træneren er ansvarlig for trænerteamet og indtager en bestemmende lederrolle, hvor han tilrettelægger træningstemaer for sæsonen i et årshjul, som trænerne får præsenteret på månedlige trænermåneder, samt en mentorrolle, hvor han guider trænerne med spørgsmål, der skal udvikle trænerne qua refleksion over egne valg:

Det kan være deduktivt, hvor jeg siger: ”Sådan er spillestilen, og sådan vil vi godt spille.” Oftest er det mere induktivt, hvor jeg siger, at de skal finde på et spil, der træner det her. Så samarbejder de på kryds og tværs for at udvikle fællesskab og kendskab til hinanden. Herefter kommer de ind i auditoriet, tegner og forklarer: ”Vi har fundet på det her spil.” Inden jeg og de andre stiller spørgsmål for at udfordre dem og få dem til at tænke over, om man kan justere spillet, så det bliver mere relevant. (BU-træneren)

Jeg var med, da flere ungtrænere havde første træning. Sammen med trænerteamet og BU-træneren blev de bagefter spurgt ind til deres oplevelse med træningen. Det lille møde tog 10 min., hvor nye og gamle trænere delte oplevelser fra dagens træning. Det gav et indtryk af god sparring internt på holdet, samt at sparring og evaluering ikke kun foregår i mødelokalet, men ude på banen i forlængelse af oplevelsen.

En forældretræner fortæller, at han snakker med BU-træneren to-tre gange om ugen, f.eks. i forlængelse af kampe, hvor BU-træneren er interesseret i, hvad trænerne gjorde for, at det blev en fodboldmæssig god oplevelse. Den daglige kontakt mellem BU-træneren og trænerteamet foregår via cheftræneren eller på træningsbanen. BU-træneren er altid på træningsbanen, når børnene træner, hvor han går mellem træningsgrupperne og er trænerne behjælpelig. På banen guider BU-træneren ungtrænerne ved at stille spørgsmål, der skal få dem til at reflektere over træningsøvelsen, og hvordan den kan justeres for at optimere børnenes udviklingen:

Jeg spørger: ”Hvad laver I her?” ”Vi træner finter.” ”Er du tilfreds?” ”Jeg synes, det går for langsomt”. Jeg siger: ”Okay, hvad kan du sige til dem eller gøre?” Nogle gange hygger de sig, og det går fint. Der har jeg udviklingsorienterede briller på. Vi skal være lidt bedre i dag, end vi var i går. (BU-træneren)

BU-træneren er en hjælp og inspiration for trænerne, som han superviserer halvårligt efter aftale. Han beretter, at nogle af trænerne er meget udviklingsorienterede og interesserede, medens nogle af de rutinerede ikke udviser den store lyst.

Trænerne nævner, at ledelsen står til rådighed for dem og peger på BU-træneren som deres nærhed, men beretter om mangelfuld kommunikation fra ledelsen i tilspidsede perioder, hvor klubben nærmer sig deadlines, f.eks. ifm. licensansøgning.

Forældre

Forældrene er uundværlige for miljøet. De indgår i trænerteamet som forældretrænere og er behjælpelige ved sygdom i trænerteamet og ved kørsel til kampe:

Kapitel 3: Resultater

De er en del af staben på en måde, for jeg er afhængig af dem. Jeg kan sende trænere af sted, men jeg er afhængig af, at forældrene synes, det er fedt at køre, støtte op hernede og hjælpe til, hvis vi ikke er så mange trænere. (Træner)

Flere af klubbens ansatte er rekrutteret fra forældretrænere, f.eks. U10-cheftræneren og ungdomsformanden. Kommunikationen mellem klubben og forældre foregår virtuelt via mail, Kampklar og Facebook, medens den fysiske kontakt foregår til træning og kamp. Den skriftlige kommunikation mellem ledelse og forældre foregår oftest envejs fra ledelse til forældre, når de udsender retningslinjer, infomails m.m. restauranten har øget korridorkontakten mellem ledelse og forældre, da incitamentet til at være i klubhuset ifm. træning og kamp er større. Dertil er ledelsen repræsenteret i det daglige virke, da BU-træneren og ungdomsformanden kommer på træningsbanerne, og forældrene er velkomne til at tage fat i dem. Det erfarer jeg, da en forælder kom gående med sin søn og meldte ham syg til træning. Det kvitterede BU-træneren med et smil og ”han får en halv deltagelse”. Hverdagskontakten med forældrene om de enkelte årgange faciliteres af trænerteamet. Ydermere afholder klubben forældremøder halvårligt, hvor trænerteamet og en fra ledelsen deltager. Grundet corona er forældremøderne ikke blevet afholdt de sidste to år.

Klubben og forældre er i dialog om, hvad god opførsel er, og hvordan forældrene bedst muligt støtter op om hele holdet og ikke blot eget barn. Det prioriteres højt af ledelsen og trænerteamet at have forældrenes opbakning til de initiativer, klubben igangsætter. Derfor investerer klubben meget tid i at forklare forældrene, hvorfor man gør de ting, man gør, og hvordan de bedst muligt kan bakke op om initiativerne:

Jeg skriver mange mails, da jeg godt kan lide at fortælle om, hvad vi gør og hvorfor (...) Jeg fortæller om vores årshjul, at vi går ind i et nyt tema, og nu skal vi have fokus på det, så hvis dit barn står og jonglerer i stuen, vil vi gerne have, I bakker op om det. (Træner)

Det afspejles til træning og kamp, hvor børnene er trænerens ansvar, og de står for kommunikationen med børnene. Trænerne forklarer, at forældrene nogle gange – med den bedste intention - vil fodbolden for meget for deres børn. Derfor prioriterer trænerne at have dialog med forældrene omkring, hvad klubben forbinder med god sidelinjeopførsel, og hvorfor det på længere sigt vil gavne

barnet. Klubben har spændt et sikkerhedsnet ud under børnene, der skal sikre, at forældrene kun roser børnene. Det er ikke tilladt at dirigere med børnene eller opfordre dem til at tage andre beslutninger:

Når vi er ude og spille kampe, må forældrene ikke sige: skyd, dribl, aflever. Den er lukket ned. De må kun kommentere positivt på, hvad de gjorde, også selv om det ikke lykkes. I starten fortalte jeg: 'Jeg er glad for, I er her, husk nu reglerne, det er kun mig, der taler til spillerne.' Jeg prøver også at lade dem finde ud af tingene selv. Når en forælder alligevel kommenterer, går man hen til vedkommende, som siger noget essentielt: 'Ellers lærer de det jo aldrig.' Så sagde jeg: 'Til træning lærer vi dem en hel masse, de skal ikke lære noget i kamp, der skal de bruge alt det, de har lært.' Man lærer noget til træning, og man bruger det i kamp. Der gik en dag eller to, og forælderen kom hen og satte ord på, hvad han mente, og hvor ked af det han var (...) Det var fedt, og jeg er glad, når forældrene kommer til os og har gjort sig nogle overvejelser. (Træner)

Selv om Klub X bruger mange ressourcer på god sidelinjeopførsel, beretter en træner om manglende motivation og overskud til at blive ved med at uddanne forældrene og siger, at han hellere vil stå på den modsatte side af forældrene til kampe. Han fortæller, hvordan han til træning i KB Talent så, at forældrene ikke måtte være på træningsanlægget, hvilket han forstår, da børnene bliver bange, når forældrene råber ad dem.

Relationer mellem forældre

Forældrene kom minimalt på anlægget i vinter og oftest i forlængelse af træning, når de hentede børnene. Forældrene ankom tit i grupper, og som flere kom til, blev de mødt af et smil: "*Hvad så, hvordan går det, jeg skulle da nok have kørt ham hjem.*" Vinterbilledet af forældrenes relationer var en forsmag på sammenholdet, der udfolder sig ved forårets frembrud. Her sås forældre stå i grupper og snakke, gå ture sammen i mosen og forældre, der drak kaffe sammen i restauranten, mens børnene trænede. I en samtale med BU-træneren kommer det til udtryk, hvordan Klub X indtænker miljøet omkring spillerne i de aktiviteter, de udbyder: "Min idé med extraspil er, at til sommer, mens børnene er til extraspil, kan forældrene sidde med Riesling på terrassen og hygge." En træner beretter, at han til kampe oplever en sammentømret forældregruppe, om end det ofte er de samme forældre, som er med. Nogle forældre står alene, men langt de fleste står sammen som en fast fanfraktur.

Samarbejdsklubben

Da TOP-centrene blev oprettet, udliciterede DBU København ansvaret for børneudviklingen til TOP-center-klubberne. I den forbindelse blev ungdomsformanden i 2019 kontaktet af samarbejdsklubben med henblik på at blive samarbejdsklub og tilknyttet deres TOP-center. Henvendelsen blev drøftet i bestyrelsen, som gav samarbejdsklubben tilladelse til at undersøge Klub X. Det udmundede i en rapport, hvori samarbejdsklubben kom med forslag til, i hvilken retning Klub X's børnemiljø burde bevæge sig. Bestyrelsen valgte samarbejdsklubben som samarbejdsklub og fravalgte en af nærområdets klubber, som er placeret for tæt på.

Rekruttering til ATK+-centeret (tidl. TOP-center) sker ved, at samarbejdsklubben har scouts ude og kigge på Klub X's kampe, tit U9-kampe, da børnene oftest bliver udtaget til ATK+-centeret fra U10. BU-træneren har en løbende perifer kontakt med samarbejdsklubben's chefscout, som kontakter ham, hvis han har set en spændende spiller, for at høre, om spilleren er dygtig, træner godt og er interesseret i at blive bedre. Herefter modtager BU-træneren feedback på spilleren fra samarbejdsklubben:

Det er svært, da ungdomsformanden har ansvaret for U9 og ned. Og så skal vi snakke om nogle spillere, som jeg synes er små. Som ungdomsformanden siger: 'Den ene dag er de gode, og den næste dag kan de ikke huske, hvad vej de skal sparke.' Jeg synes virkelig, det er svært at sige noget begavet om spillere i den aldersgruppe, men det prøver vi at etablere. (BU-træneren)

Som samarbejdsklub kan Klub X tilbyde Træn med samarbejdsklubben, hvor samarbejdsklubben's trænere kommer ud til Klub X og træner årgange udvalgt af Klub X, som har valgt U10-U13-piger og U8-U11-drenge. U12-drenge er fravalgt, da de tilbydes ekstra træning om torsdagen, og man ikke ønsker at overstimulere dem. Man betaler selv for at deltage i Træn med samarbejdsklubben, og børnene får udleveret samarbejdsklubben-tøj. Træningen foregår samtidig med extraspil.

På nuværende tidspunkt arbejder Klub X på at blive DBU-børneklub og afholder i den forbindelse møder med samarbejdsklubben, som hjælper Klub X med at udvikle børnestrategien:

Vi har talt om vision, formål og målsætninger, og stille og roligt tager Klub X's børnestrategi form efter os og dem, vi er, samtidig med at vi lytter til den kyndige og

Kapitel 3: Resultater

kærlige rådgivning, som vi kan få fra samarbejdsklubben-gutterne. Alt bliver vendt og drejet i stærke analyser af vores børnemiljø, som bare skal gøre os endnu bedre og endnu stærkere. Og vi gør det ikke hurtigt, for vi kan godt lide at skynde os langsomt for at få det bedst mulige resultat. Forza fodbold og Forza Klub X. (Klub X's Facebookside d. 1. april 2022)

Makromiljøet

Makromiljøet består af komponenter, som børnene ikke er i direkte berøring med, men påvirkes af.

Klub X - Dansk Boldspil-Union

DBU spiller en stor rolle i Klub X's udvikling, hvor de yder sparring til strategi, træneransættelser og træneruddannelser. Ungdomsformanden har den administrative kontakt med DBU, medens BU-træneren har sporadisk kontakt. DBU har været en vigtig samarbejdspartner i klubbens overgang til licensklub. Klub X's 1,5-stjerner medfører et økonomisk tilskud fra DBU, ligesom Klub X modtager tilskud i form af sparring, uddannelse og inspirationsdage. Ledelsen har et positivt syn på samarbejdet, hvor DBU er gode til at søge fællesnævnerne mellem DBU's krav og Klub X's model, medens DBU gradvist øger kravene til Klub X, i takt med at deres tid som licensklub øges:

Vi har et virkelig godt samarbejde med DBU. Hvis man skal rose sig selv, vil vi gerne være licensklub, men vi har ikke megatravlt med at få en masse stjerner, og uh, så er vi blevet fine på den. Vi er meget reelle med at sige: Vi er udfordret med at finde en målmandstræner, der har den licens. Hvad kan vi gøre? Der har vi en god dialog. (BU-træner)

Nærmiljøets betydning for Klub X

Klub X er forbundet med det lokale erhvervsliv qua sponsorater. På Klub X's anlæg hænger store tavler og bannere med sponsorer, der bliver præsenteret med blokbogstaverne - DE STØTTER OS. Klub X har en bred vifte af sponsorer, der består af større virksomheder som Søstrene Grene og Dana Lim samt mindre lokale erhvervsdrivende som restauranten. På Klub X's hjemmeside fremgår det, at klubben tilbyder mange typer af sponsorater, herunder sponsorater af ungdomshold, et elitesponsorat for 1.-holdet og stadionsponsorater. Klubben reklamerer for sponsorerne på klubbens anlæg i form af bannere, infoskærme m.m. og på eksterne og interne medier som Facebook, egen hjemmeside og i nyhedsbreve. Dertil er det muligt at blive Klub X Støtter ved at købe et støttebevis til 25,- månedligt. I alt sælges 500 beviser, og hver måned udtrækkes 33 beviser, som skal betale et beløb til støttekassen. Pengene fra støttebeviserne går til børn- og ungemiljøet i Klub X og skal finansiere de udgifter, klubben ikke dækker, f.eks. forplejning til og fra stævner.

Kommune sponsorerer klubben, og Klub X er repræsenteret i idrætsfacilitetsudvalget via bestyrelsesformanden og i græsudvalget via ungdomsformanden. Det er vigtige udvalg at være

repræsenteret i for at få adgang til kommunens faciliteter. Selv om det er en elitekommune, har kommunen ikke hjulpet Klub X i deres udvikling som licensklub:

Hvis vi skal være fodbolddelen, skal vi være på niveau med F.C. København, Brøndby, Nordsjælland eller Lyngby (...) Jeg har prøvet at have dialog med dem, men vi taler forbi hinanden (...) Mere elitær er kommunen ikke, DBU er vores partner i den sammenhæng. (Ungdomsformanden)

Klub X samarbejder med nærområdets andre fodboldklubber i det omfang, at klubberne kan anvende hinandens anlæg til træning og kamp, hvis en klub skal have foretaget reparationer på eget anlæg.

Tre af nærområdets skoler har et samarbejde med Klub X for 7-9. klassetrin, hvor skolerne har et U16-hold tilmeldt i Klub X. Skolerne faciliterer selv holdet, mens Klub X står for baneplanlægning. En af Klub X's trænere er med hjælp fra BU-træneren blevet ansat som skolepædagog på en af skolerne.

Klub X - fodboldkulturen

Fodboldkulturen verden over er elitær og præstations- og resultatorienteret. Det opleves i fankulturen, hvor forældre tager deres børn med på stadion og jubler, når holdene scorer, og skælder ud, når de taber. Fodbold handler om at sætte tre point på kontoen eller gå videre i en turnering. Man skal vinde for enhver pris, og to kendte fodboldfraser går: *Det handler om at score et mål mere end de andre, og om 10 år husker ingen præstationen, kun resultatet* med reference til, at det er ligegyldigt, hvordan man spiller, bare man vinder. Klub X's trænere møder det også blandt børnenes forældre, som ind i mellem ikke kan forstå, at de ikke må råbe ad deres børn: "De skal jo lære det." DBU har forsøgt at gøre op med dette syn på børneniveau ved at fjerne point og målscorer fra kampene og tabeloversigter på deres hjemmeside. DBU møder dog en indirekte modstand fra UEFA, som har planer om at indføre en ny U16-landsholdturnering, hvis resultater kommer til at påvirke landenes U17- og U18-rangering. DBU's børnestrategi skal være med til at ændre fodboldkulturen i børnemiljøerne og fjerne de elitære elementer, der tilhører seniorsport. BU-træneren forklarer, hvordan DBU's licenssystem understøtter en udviklingsorienteret tilgang:

Vi er ikke afhængige af at vinde kampe for at rykke op i en række, det er udelukkende vores licens, der afgør, hvilken række vi ligger i. Det gør, at jeg kan sige til vores trænere: I er ansat til at udvikle talentfulde fodboldspillere. (BU-træneren)

Miljøet i tidslinjen

Klubben har de sidste seks år gennemgået en transformation fra en traditionel breddeklub til en licensklub. Revolutionen startede med ansættelsen af ungdomsformanden, med henblik på at børnefodbolden i Klub X skulle forlade silomodellen, hvor førsteholdet fik den bedste træning, og der var vandtætte skodder mellem børnene på de forskellige hold:

Inden jeg sagde ja, stillede jeg krav til, at vi skulle gøre det bedre. Dengang var det på forældrenes præmisser. Vi havde årgange med elitære forældre, der tog afsted med 20 drenge. Så sejlede resten, og ingen tog notits af det eller gjorde noget ved det. Bestyrelsesformanden og jeg kiggede hinanden i øjnene og sagde, at det skal vi lave om på. Det er en fornøjelse at være med til at flytte klubben fra ét sted til et andet, med fokus på børnene. Det er fedt, at vi har været på forkant med de ting, som er blevet et fokus hos DBU. Vi er langt fra i mål. (Ungdomsformanden)

Samarbejdsaftalen med samarbejdsklubben var det endelige skridt mod ét fælles Klub X. På en ekstraordinær generalforsamling i 2019 blev det fremlagt for klubbens medlemmer, at de stod ved en skillevej. Enten skulle man forsætte som en klub baseret på frivillige kræfter, hvor træningsplanlægningen var tilfældig, eller klubben skulle omstrukturere til en model med halvtidsansatte, der fik det sportslige ansvar og kunne hjælpe trænerne. Man valgte den sidste model og en kontingentstigning, der skulle være med til at finansiere ansættelsen af bl.a. BU-træneren, der gav klubben kapacitet til at søge om stjerner i DBU's licenssystem.

De nytilkomne trænere har valgt Klub X grundet miljøets mestringsfokus frem for resultater. Nogle af de ældre trænere synes, udviklingen er et kærkomment friskt pust, der har professionaliseret børnefodbolden i Klub X med et spillesystem, småboldsøvelser til træning og frihed under ansvar. Andre trænere gør modstand og kunne bedre lide det gamle Klub X:

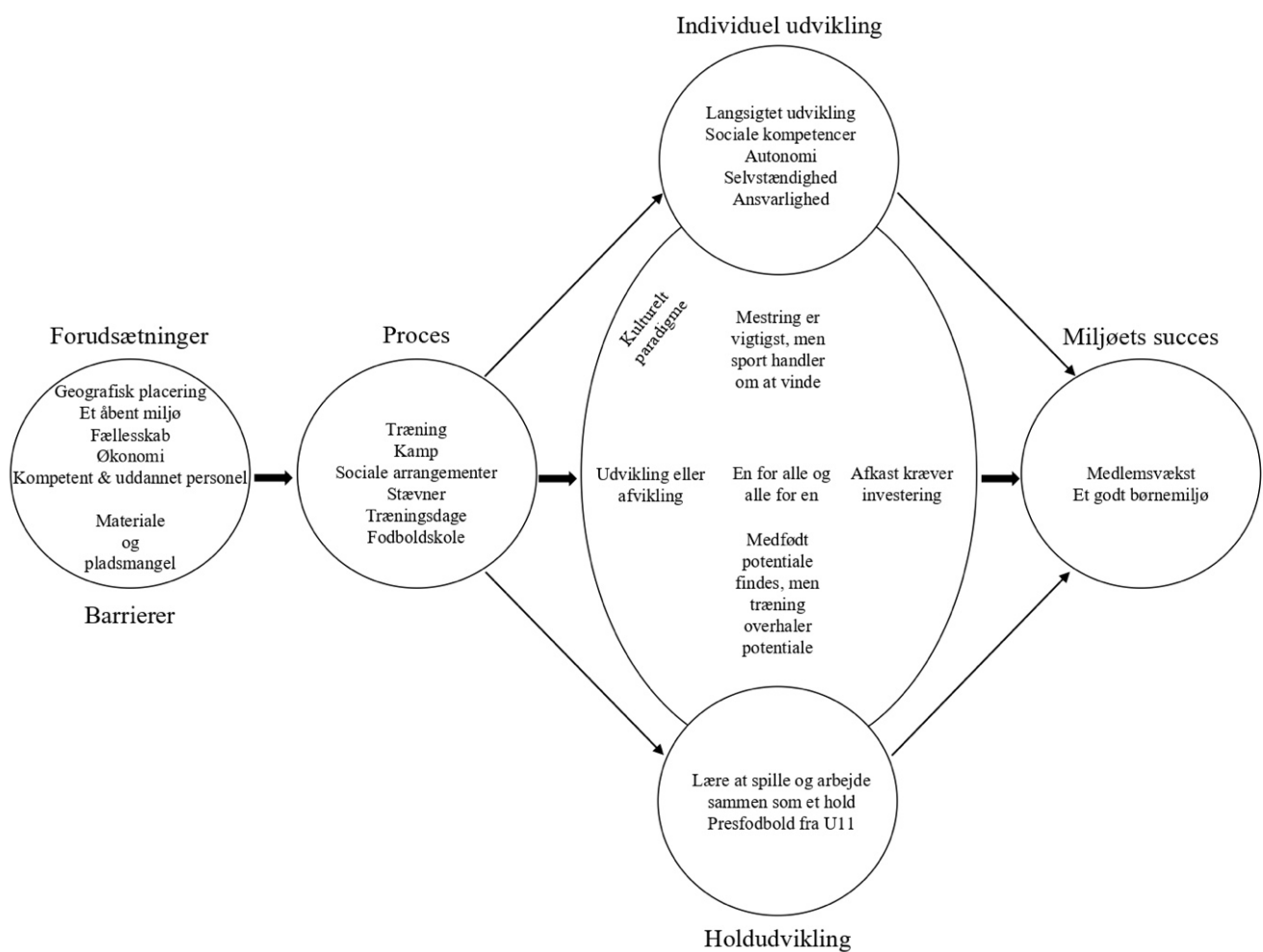
Alle trænere var samlet, da det blev lanceret, og nogle var selvfølgelig modstandere med det samme (...) Man bliver nødt til at indordne sig, ellers må man stoppe. Alt for

mange har taget det useriøst. De følger ikke filosofien og er ikke med til møderne.
(Træner)

Miljøet er i kontinuerlig udvikling og søger snart om optagelse som DBU Børneklub. Fra sommeren 2022 har klubben ansat en ny BU-træner, der kun skal have det sportslige ansvar for U10-U12-miljøet, medens alt andet ansvar overgår til den nuværende BU-træner, der vil tiltræde i en stilling som børne- og ungdomsansvarlig.

Miljøets succesfaktorer

Miljøsucces-modellen anvendes til at beskrive miljøets succes qua forudsætninger, proces og kultur. Den empiriske version af Klub X's U10-U12-børnemiljø er afbildet i figur 4.

FIGUR 4: Den empiriske MS-model af Klub X's børnemiljø

Forudsætninger

Miljøets forudsætninger beskriver ressourcer og barrierer, der påvirker miljøets muligheder for at opnå succes.

Et åbent fællesskab

Da jeg ankom til Klub X, var der åbent ud til boldbanerne. På en bane lå en fodbold, og materialer til at træne skud og afleveringer stod fremme. Banerne i København er kendt for at være overbookede, så jeg var overrasket over, at en klub tæt på København havde frie baner med plads til leg. Banerne er kommunalt ejet, hvorfor de skal være offentligt tilgængelige, men Klub X's placering gør, at de primært bruges af Klub X og nærmiljøet. En af Klub X's store styrker er iflg. forældrene placeringen langt væk fra store veje, så børnene selv kan cykle ned i klubben. Det er en del af fællesskabsmodellen, at baner og materiel er tilgængelige uden for formel træningstid:

Når vi går ud om lidt, løber der nok nogle rundt og spiller, som ikke er til træning. Det viser, at Klub X er et sted, man kan komme uden for træning, hvor faciliteterne er åbne, og man må bruge dem. Det er et sted, som betyder noget ud over det, som er styret af vores trænere. (BU-træneren)

Fællesskabet er centralt i Klub X, og man møder flere generationer af Klub X'ere, når man bevæger sig rundt på anlægget. "Det er en klub med 3-4. generation, far spiller på oldboysholdet, morfar har også spillet hernede og mødes med seniorklubben." (BU-træneren). Forældre, trænere og ungdomsformanden fortalte, at de selv har spillet i Klub X, så det skulle deres børn naturligvis også.

På fællesskabsfronten adskiller Klub X sig fra andre licensklubber ved ikke at have en eliteopbygning. Ungdomsformanden fortæller: "Vi er en licensklub, som fordrer talentudvikling, men vi har fokus på, at det skal ske i en fællesskabsmodel." Det afspejles til træning, hvor alle børn varmer op sammen, inden de går ud i grupper og til sidst slutter sammen.

Økonomiske ressourcer bruges på kompetent og uddannet personel

Klub X er placeret i en af landets mest velhavende kommuner, og det afspejler sig i en lang liste af sponsorer på Klub X's hjemmeside. "Vi mangler ikke penge, men vi kunne godt bruge flere," beretter

en træner, der hjælper med at skaffe penge til klubben. Pengene skal geninvesteres, da Klub X er en non-profitklub, og klubben prioriterer at tilbyde alle miljøets trænere uddannelse:

Jeg er taknemmelig for, at Klub X giver mig mulighed for at lave mere end det her på et tidspunkt. De investerer mange uddannelsespenge, som jeg kan bruge andre steder. Det er megafedt. (...) Jeg er så privilegeret, at jeg kan tilmelde mig, hvad jeg vil, så længe det har en relevans til det, jeg laver hernede. (...) Det er med til, at jeg bliver dygtigere til det, jeg giver Klub X. Det er en rigtig ja-hat-klub. (Træner)

Klub X's trænerudgift er steget de seneste år, og klubben prioriterer at have kompetent og uddannet personel ansat, som f.eks. BU-træneren, der har UEFA A-licens og dette forår har færdiggjort en UEFA Youth A-Licens. Forældretrænerne spiller en stor rolle i Klub X's fagligt stærke børnemiljø. Da de arbejder frivilligt, frigøres økonomiske ressourcer, som bruges på uddannelser til alle trænere, lønnede cheftrænere med fagligt stærke baggrunde som pædagoger og idrætsstuderende og assistenttrænere, der spiller på Klub X's seniorhold. Forældrene mener, at Klub X er et godt miljø med mange kompetente trænere, og en forælder beretter, at han valgte Klub X grundet trænergruppen. Trænere og ledere nævner, at mange uddannede og dedikerede trænere er et kendetegn ved Klub X.

Medlemsvækst medfører materiel- og pladsmangel

Miljøet er i rivende udvikling, og hver måned modtager trænerne mails fra forældre, hvis børn ønsker at starte i klubben: "Min søn går i klasse med en på holdet og vil gerne starte." Hver årgang har +50 børn, der heldiklub Xs ikke kommer samtidig, siger en træner grinende, men medlemstallet medfører pres på materiel og baneplads og dermed forringede udviklingsmuligheder for børnene:

Den største udfordring er, at vi er for mange medlemmer. Det lyder åndssvagt, men det er en udfordring, når vi træner tre årgange på en bane og ikke er sikre på at have mål. Det er ikke i orden. Seniorspillere kan 'cope' med det, men det er vigtigt, at børnene får en indgroet fornemmelse af et mål, de skal ned til. (Træner)

En anden træner mener, at medlemskapaciteten har nået sit max: "Man skal passe på ikke bare at lukke folk ind, så taber man for mange. Man skal måske have en venteliste." En venteliste synes dog ikke på vej i nærmeste fremtid, hvor ledelsen taler om årgange på 70 medlemmer og ikke nævner pladsmangel som en udfordring.

Pladsmanglen er mest fremtrædende i vinterhalvåret. Her er U10-U12 nødt til at deles om én kunststofbane, da græsbanerne ødelægges i ustadigt vejr. Kunst eller græs ændrer ikke på, at trænerne oplever mangel. Da jeg hjalp BU-træneren ind med materialer og åbnede boldskabet, væltede det ud med bolde i en sådan grad, at jeg forsøgte at lukke lågen, mens han puttete bolde på plads. Alligevel efterspørger trænerne dobbelt så mange bolde og mål, da de ikke følger trop med medlemsvæksten. En træner sammenligner det at få fat i træningsudstyr med at jage køtilbud og tilføjer: ”Mål er dyre, men når man vil lukke en masse ind, må man også sætte faciliteterne til rådighed.”

Proces

Processen indebærer miljøets aktiviteter, som er med til at udvikle børnene.

Træning

Børnene træner to gange ugentligt. De har alle anlæggets faciliteter til rådighed, men træningen foregår, med få undtagelser, ude på banerne. Mandag er børnene gruppeinddelt efter niveau, der skal sikre træning inden for udviklingszonen. Onsdag er børnene inddelt i blandede grupper, hvor børnene træner med nogle over og under ens niveau, der skal sikre, at børnene lærer af hinanden. Niveau henviser ikke kun til børnenes sportslige niveau: ”Det er min opgave at tilpasse grupperne fra måned til måned. (...) Hvad kan jeg gøre næste måned? Hvordan har opførslen og adfærden været? Har man været motiveret og haft det godt? Har man stiftet nye bekendtskaber?” (Træner). En anden træner justerer grupperne til hver træning ud fra tilmeldingen: ”Jeg har behov for, at grupperne passer sportsligt, mentalt og teknisk. Hvis nogen ikke føler sig hjemme i en gruppe, kan det blive en dårlig træning.”

Træningen struktureres ud fra et årshjul udviklet af BU-træneren. Årshjulet indeholder månedsvise temaer, som sikrer, at børnene kommer i berøring med de spillemæssige elementer, DBU har udstukket som vigtige udviklingspunkter. Månedstemaet udgør træningens overordnede ramme, hvori trænerne frit kan strukturere relevante træningsøvelser. Trænerne inspireres af DBU og samarbejdsklubben's øvelsesbanker. Til træning lavede et hold halefange som opvarmning, og trænerne fortalte, at de inddrager motoriske lege og andre sportsgrene i opvarmningen som ultimate og håndbold, der minder om fodbold i bevægelsesmønstre og orientering:

Kapitel 3: Resultater

I sidste ende handler det ikke kun om fodbold, men om at udvikle sig motorisk, personligt, fysisk, og vigtigst: at have det sjovt. Ved at anvende andre sportsgrene, jævnes niveauerne, og man rammer det mere sjove, en social følelse, hvor drengene er anderledes. (Træner)

Da jeg snakkede med miljøets aktører, fornemmede jeg, at det handler om mere end fodbold i sidste ende: "Klubben pacer ikke børnene, det er okay, de kommer en gang om ugen." (Forælder). Flere trænere opfordrer endda børnene til at gå til andre sportsgrene og mener, at det er sundt for deres udvikling:

Uagtet niveau kan jeg godt lide, at de går op i andre ting, da det kan overføres til fodbold. Jeg har spillere, der spiller badminton og veksler 50/50. De prøver at være begge steder, men det kan de ikke, og det er fint. Jeg mener ikke, fodbold skal være det vigtigste. Det bør det ikke være, før drengene selv vælger, at de vil give den 100 % (Træner)

En anden træner mener, det er synd, at børnene går til andre sportsgrene, hvis de er gode til fodbold, men siger det kun til børnene, hvis de er ved at stoppe: "Jeg er fodboldtræner, så jeg kan ikke stå og sige: 'Jeg synes det er federe, du går til ishockey.'"

Træningen differentierer mellem årgangene. Medens U10 spiller kamp i næsten hele træningen, øges den formelle træning, i takt med at børnene bliver ældre. Trænerens rolle differentierer ligeledes mellem aldersgrupperne. U10 træner uden indblanding fra trænerne, som det meste af tiden indtager en faciliterende rolle, hvor børnene internt på holdet retter på hinanden: "Du må ikke bruge hænderne." Fra U10 til U12 ses en tiltagende instruerende trænerrolle, men tilgangen i træningen er, at børnene opfordres til at tage selvstændige beslutninger, og det tillægges størst værdi at udføre afslutninger, positioneringen m.m. korrekt frem for at score mål og vinde.

Kamp

Aktørerne er enige om, at sport handler om at vinde, men det skal ikke være fokus på U10-U12. Det handler ikke om resultater, men om at blive ved med at prøve de ting af, som man har øvet sig på i træningsugen. Trænerne gør en dyd ud af at fortælle børnene, hvordan de skal blive ved med at udfordre, dribble m.m., selv om man er bagud. Opfordringen og modet til at blive ved er et af de

Kapitel 3: Resultater

parametre, hvor aktørerne mener, de adskiller sig fra andre klubber. De kalder det et mere rummende og udforskende børnemiljø. Kampene spilles samtidig, så cheftrænerne kan ikke være med til alle kampe, men de forklarer udviklingssynet til alle aktører omkring holdet:

Jeg siger det, hver gang jeg ikke er med, og det står i alle holdudtagelser, at vi ikke tæller mål og ikke går op i resultater. Vi kigger på det, vi har øvet os på (...) Jeg har sagt: 'I skal sørge for, at der kommer fem spillere på banen, resten skal de nok tage sig af.' (Træner)

Der ses dog en gradvis øget resultatorientering fra U10-U12. Overstående citat stammer fra U10-cheftræneren, medens U12-cheftræneren udtrykker sig anderledes, når han bliver spurgt, hvordan han håndterer dilemmaet om udvikling kontra at sejre:

Den virkelighed, jeg prøver at skabe, er, at vi møder op for at vinde. Det er vigtigt at acceptere, hvad der sker i kampen og få følelsen af, at man har ydet sit bedste. Er det nok, er det godt. Er det ikke, er det læring. Det er meget firkantet, men det er sådan, jeg forsøger at skabe miljøet, og drengene har opfattelsen af, det skal være sådan. (Træner)

Klub X's filosofi er, at kamptrupperne er relativt faste hen over sæsonen, da det giver tryghed, som er en forudsætning for læring. En kamptrup indeholder spillere, der spiller op eller ned. Inddelingen sker i farvekoder for at camouflere niveauerne, selv om trænerne ofte selv kalder dem A, B, C og D. Som til træning inddeles holdene ud fra flere parametre:

Vi kigger på drengenes mentale parathed, fysiske og tekniske niveau. (...) Du kan være en rigtig god fodboldspiller, men hvis du hellere vil klatre i træer, skal du ikke nødvendigvis spille på klub Xs højeste sportslige niveau. Så er det bedre at være på hold C og have det sjovere. (Træner)

Klub X har en retningslinje om lige spilletid og et udskiftningssystem for U11-U12 til at understøtte det: "Vi spiller 2-2-3 med to forsvarsspillere på banen, en ude, to midtbanespillere på banen, en ude,

tre angribere på banen og en ude. Vi skifter tre gange i kampen, hvor en spiller skiftes i hver kæde.” (BU-træneren).

I praksis ser det dog anderledes ud. U10 udtager ikke udskiftningsspillere, så man spiller hele kampen. U11 forsøger, men nogle spiller hele kampe, da man ikke kan blive ved med at skifte ud. U12 arbejder ud fra et princip om, at alle skal have mindst 20 min. på banen ad gangen, så der er tid til at komme i flow eller tilbage fra fejl. En kamp varer 60 min., og nogle spiller 35 min., mens andre spiller 45 min. Samme spiller får ikke overvægten af spilletiden to kampe i streg, og U12-træneren forklarer, at udholdenhed og humør har betydning for spilletiden, men indrømmer, at der kan ligge sportslige beslutninger bag. Det er vigtigst for ham, at alle føler, de har bidraget til holdet.

Sociale arrangementer, stævner og træningsdage

Miljøet afholder sociale arrangementer, deltager i stævner og faciliterer træningsdage og fodboldskoler.

Klubben afholder arrangementer og turneringer hen over sæsonen på tværs af årgangene, der skal samle klubben i et fællesskab. Trænerne ønsker sig flere arrangementer for både spillere og forældre.

Klub X afholder interne stævner på tværs af årgangene fra U6-U15 og deltager i eksterne stævner i Danmark og udlandet i løbet af sæsonen. Til sommer skal alle U10-U15-spillere til Eskils Cuppen i Helsingborg, og alle Klub X'ere skal bo sammen. Formålet er, at børnene kommer tættere på hinanden, lærer af hinanden og udvikler de sociale kompetencer, der følger med at rejse sammen med andre mennesker.

I vinter afholdt Klub X Top Camp for U9-U13-spillerne, en éndags-camp, hvor børnene prøvede at leve som professionelle fodboldspillere. Dagen var organiseret med videoanalyse, positionsspecifik træning (fysisk, teknisk, taktisk og mentalt), frokost og individuel feedback. Selv om træningsformen var mere formel end normalt, afveg trænerne aldrig fra den inkluderende og mestringsorienterede tilgang, der kendetegner miljøet. To børn diskuterede stillingen, hvortil træneren svarede: 'Spil videre, stillingen er ikke vigtig.' Efter øvelsen samlede børnene, og træneren sagde: 'Jeg vil gerne sige, at stillingen ikke er vigtig. Hvad var det, der var godt her?'

Klub X faciliterer sommerfodboldskole, der centrerer om aldersrelateret træning og leg med fodbolden. Første dag inddeles børnene i alderssvarende grupper, men de vil herefter blive inddelt efter sportsligt niveau, fysisk modenhed og mental parathed, i tråd med Klub X's principper for gruppeinddeling.

Klub X's kultur

Kulturen består af artefakter, skueværdier og basale antagelser. Artefakter kan ses og høres, men er svære at tyde. Skueværdier er de værdier, som klubben stiller til skue og agter at efterleve. De basale antagelser er miljøets underliggende mekanismer og de faktiske værdier, kulturen agerer ud fra. De er ikke synlige ved første øjekast, ej heller for miljøets aktører.

Artefakter

Klubbens fysiske artefakter består af klubhuset og dets indhold, fodboldbanerne, logoer, materiel og de træningsdragter, der bæres af trænere og spillere. Miljøets sproglige artefakter høres, når aktører kommunikerer med hinanden på en oftest drillende og familiær måde, eller når ungdomsformanden og BU-træneren sammen med andre trænere diskuterer fodboldspecifikke problematikker som f.eks. relativ alderseffekt. Man kan høre Klub X's kampråb i forlængelse af træning, og dertil findes Klub X-sangen. Klubben har i mange år holdt fastelavn og sommerfest, og så var man en ud af to klubber, der blev udvalgt blandt 400 klubber til at afholde DBU's fodboldskole. Klubbens aktører fortæller ofte om Klub X som en familieklub: *"I jubilæumsåret er et tipoldebarn til den tidligere 1.-holdsspiller begyndt at spille. Alle fem generationer har været medlemmer"* (Klub X's jubilæumsbog). Bogen fører en gennem Klub X's epoker fra den spæde start, forbi divisionerne, tilbage til serierne og det nyeste kapitel som licensklub. Portrætter af æresmedlemmer vises stolt frem i klubhusets foyer, medens nogle fortsat kommer i klubben. Æresmedlemmerne beskrives også i jubilæumsbogen. Klub X's historie er over 100 år gammel, så traditioner og myter fortælles i flæng.

Skueværdier

Klub X har et værdigrundlag gældende for hele klubben, inddelt i fire hovedtemaer: 1) åbenhed/respekt, 2) engagement/glæde, 3) modige/udviklende, og 4) forretningsorienteret. Hvert tema har en række uddybende subtemaer. Med udgangspunkt i værdigrundlaget er en aldersrelateret fortolkning af Klub X's værdisæt udviklet for børne- og ungdomsmiljøet i Klub X:

Kapitel 3: Resultater

Den sportslige vision for ungdomsfodbold er at:

- Alle har det sjovt
- Alle udvikler sig
- Alle er en del af fællesskabet

Vi arbejder med den sportslige vision ved at:

- Udvikle og uddanne trænere
- Udvikle strukturer der styrker fællesskabet
- Planlægge, udføre og evaluere fodboldtræning

(Fundet på væggen i trænerummet)

Mange af overstående punkter går igen i interviews og samtaler med miljøets aktører. Især blev fællesskab og mestring nævnt som to centrale værdier i miljøet.

Fællesskabet og 'alle for én' kommer tydeligt til udtryk i Klub X's gratis tilbud, extraspil. Samtlige spillere fra U10-U12-miljøet er velkomne, og extraspil er ikke forbeholdt nogle få udvalgte med særlige evner, som oftere er reglen end undtagelsen i fodboldkulturen: "Du ser ikke et hold, der render rundt med Klub X elite og resten noget andet Klub X. Det er ikke vores DNA, vi er Klub X" (Ungdomsformanden). Aktørerne beskriver fællesskab som at have lige muligheder for at spille fodbold, uagtet sportsligt niveau, hvor fællesskabet skabes samlet, og som alle føler, de trygt kan være i. Klub X udvælger sine æresmedlemmerne ud fra bidraget og betydningen for fællesskabet i Klub X og nærmiljøet, ikke nødvendigvis grundet sportslige meritter. Det underbygger fællesskabets betydning.

Miljøets anden centrale værdi er, at man ikke tæller mål, man tæller smil. Sagt på en anden måde, træning og kampe handler om at udvikle sig, ikke om at vinde. Når man tilgår Klub X's hjemmeside fås et andet indtryk. Først ses klubnyheder og herunder en rubrik med kommende kampe og resultater fra foregående kampe. Hjemmesiden opdateres sjældent, og Klub X er langt mere aktiv på sin Facebookprofil. Her opdateres jævnligt med nyheder, historier fra træning, arrangementer og kamppreferater. I starten af sæsonen startede kamppreferaterne med en overskrift: '*Dramatisk start i DS,*' hvorefter kampforløbet blev beskrevet som en fortælling med mål og resultat indflettet, og det krævede nærlæsning at få øje på resultatet. Sæsonen har nu været i gang i noget tid, og opslagene er

mere resultatorienterede og starter ofte med resultatet. Opslag omhandlende U10-U12 nævner ikke resultater, ej heller i kamppreferatet. I stedet bliver kampens forløb fortalt som en fortælling, hvor børnenes oplevelse af kampen står i centrum, i tråd med miljøets mestringsfokus.

Når man snakker med trænerne, glemmer man det resultatorienterede indtryk, som Klub X's hjemmeside giver. Modet til at fejle og til at turde blive ved med at øve sig i træning og kamp uagtet fejl, selv om man er bagud 8-0, nævnes ofte. Dertil spiller børnene kampe med hold, der er over eller under ens Klub X-definerede niveau, for at udvikle sig selv og ens holdkammerater. En træner beretter:

En forældretræner ringede, da B-spillere havde adgang til A-stævner. Han mente, vi har det svært i A. Jeg sagde: 'Det forstår jeg ikke, vi prøver mange gode ting af.' 'Ja, men nogle gange taber vi.' Så sagde jeg: 'Stop, vi går ikke op i det. Hvordan skal man komme op i A, hvis ikke man får lov at prøve det?' Vi tager ikke fem B-spillere med, men vi tager med garanti en-to med, som spiller sammen med tre A'ere, og mængden af de gode løfter de andre. Så vil vi hellere tabe. (Træner)

Basale antagelser

Jeg fandt fem fremtrædende basale antagelser i Klub X's børnemiljø.

Én for alle og alle for en. I Klub X tror man på, at fællesskabet når længst. Det er kulturens centrum og har været rodfæstet i klubbens DNA siden tilblivelsen: "Andre vil sige, at fællesskabet og det, at vi ikke har eliteholdopbygning, er specielt og adskiller sig fra andre licensklubber" (Ungdomsformanden). Når det gælder lige muligheder, ønsker Klub X ikke et A- og et B-hold. Selv om klubben er placeret i en velhavende forstad til København, er klubben beliggende i et gammelt arbejderkvarter. Ingen skal ekskluderes, hvorfor extraspil ligger samtidig med samarbejdsklubbens betalingstilbud. Dermed skaber man lige muligheder, for at alle kan få et ekstra træningspas:

Vi har et socialt ansvar, og det har vi altid været bevidste omkring, også når vi skal ting, der koster penge. Hvis der kommer en enlig mor eller far, hjælper vi. Det skal ikke være pengene, der afgør, om man kan gå til fodbold. (Ungdomsformanden)

Man forsøger at skabe rollemodeller på holdene, når et barn spiller op/ned og lærer fra sig mellem årgangene til extraspil og ved at ansætte ungdoms- og seniorspillere i trænerteamet, og dertil er barnet selv en rollemodel til klubbens arrangementer. Trænerteamet er vigtigt for et stærkt miljø – det skaber stærke relationer, og børnene ser, hvordan man indgår i et team. Klubben viser, at det er vigtigt at få forældrene integreret i miljøet, hvad end det er som forældretrænere eller Riesling på restauranten's terrasse ifm. extraspil.

Medfødt potentiale findes, men træning overhaler potentiale. Til en træning blev jeg spurgt, om jeg kunne spotte den spiller, der er på ATK+-center. Først var jeg forvirret, men det var et trickspørgsmål, der understregede ledelsens syn om, at det er umuligt at spotte *den bedste* så tidligt. Ungdomsformanden fortalte, at man ikke kan ødelægge de bedste, de skal nok finde vej. En sætning, der anerkender medfødt potentiale, men aktørernes adfærd tegner et billede af et miljø, der overvejende tror på træning som præstationsafgørende. Trænermøderne omhandler træningsplanlægning, og hvordan man træner udviklende. Det afspejles i, at klubben er begyndt at træne småboldsøvelser, der skal sikre alle mange boldberøringer. Til træning sagde en træner til en spiller: ”To min. mere kan ændre din karriere,” medens en træner fortalte: ”De bliver bedre af den måde, vi træner nu.”

Mestring er vigtigst, men sport handler om at vinde. Sejre og nederlag tages afslappet og ses som to vigtige ingredienser i udviklingen. Man ser ikke et skel mellem udvikling og at vinde fodboldkampe. Tværtimod er fascinationen for at vinde hele drivkraften for udvikling, mens det er ved nederlag eller ved at tabe uretfærdigt til træning, at man udvikler sig som menneske: ”Sport er opstået ud af et grundlæggende behov for at sammenligne sig, konkurrere og stræbe efter noget gennem træning” (BU-træneren). Trænerne fortæller ikke spillerne direkte, at resultatet er ligegyldigt, men indirekte qua ros og fokus på de ting, der gik godt:

De skal være glade, når de vinder, men det handler ikke om at være de bedste. De skal blive ordentlige mennesker, der respekterer andre. Man må godt have ambitioner, det er ikke modstridende, men man skal opføre sig respektfuldt over for andre. (Træner)

Udvikling eller afvikling. Der er altid nye udviklingstiltag på taktikbrættet. Forandringerne behøver ikke ske hurtigt, men en konstant udvikling er nødvendig, hvis ikke man vil stagnere. Pt. arbejder Klub X på at blive DBU Børneklub, medens trænerudvikling ses ved træneruddannelse, både på

officielle DBU-kurser, samarbejdsklubben-uddannelse af ungtrænere og fra maj 2022 trænerstudieture, hvor ledelsen har imødekommet trænerne efterspørgsel om bedre rammer for en vidensbase på tværs af årgangene.

Afkast kræver investering. Det kom til udtryk, da en træner havde haft en dårlig start i klubben. Det havde været nemt for klubben at afskedige ham, men i stedet hev ledelsen ham til side, brugte tid på at lytte til ham og finde en fælles løsning og de ressourcer, han behøvede. Klubben tror på, at det, den investerer i aktørerne, får den igen. Det er naturligt for ledere og trænere at investere tid i dialogen med forældre om, hvorfor man gør, som man gør, da man er sikker på, at det skaber en forståelse hos forældrene, som i sidste ende kommer børnene til gode. Klub X siger aldrig nej til en træners udvikling, hvilket er atypisk for fodboldklubber, der ofte er tilbageholdende med at uddanne trænere, da man ikke kender morgendagen: ”Man ønsker samme affinitet som i Roma og Liverpool, at man ikke bare er hernede, men brænder for klubben. Det tager lang tid at opbygge og destrueres hurtigere” (Træner).

Proces – kultur – udbytte

Til sammen skaber klubbens forudsætninger, proces og kultur et udbytte i form af holdudvikling, individuel udvikling og miljøets succes.

Hold- og individuel udvikling

Klub X's fokus er på udvikling frem for præstation: ”Fodbold handler om at lære at arbejde og spille sammen” (Træner). Klubben sætter udviklingens rammer og har indført et spilsystem med presfodbold fra U11 og op. Det primære fokus skal dog være på at udvikle selvbestemmelse og sociale kompetencer i kampene. Børnene ved godt, om de har tabt eller ej, og kigger mystisk på trænerne, når de siger, resultatet ikke er vigtigt. Derfor anvender klubben andre værktøjer som opmuntring og mod til at blive ved med at prøve de ting, man har trænet i ugens løb, også selv om det mislykkedes.

Klub X ønsker at uddanne unge mennesker, der behandler andre med respekt, og sporten ses som en arena, hvori man udvikler mange af livets sociale kompetencer. Klub X fokuserer på børnenes langsigtede udvikling i og uden for sporten: ”Det handler om at være god som 17-19-årig” (BU-træneren). Det er okay, at børnene ikke deltager i alle træninger, og andre fritidsinteresser vægtes højt i børnenes menneskelige udvikling, men når man er til træning, forventes man at være til stede. Trænerne inddrager børnene ved at stille spørgsmål, der skal skabe refleksion om øvelserne. Dertil er

børnene medansvarlige for træningen, og det forventes, at de hjælper med at få mål på banen inden træning og indsamler materialer efter træning.

Børnene opfordres i træning og kamp til at tage egne valg. Til en træning fik alle en bold og beskeden: ”I må gøre, hvad I vil.” Nogle begyndte at dribble rundt, andre afleverede til hinanden og andre skød på mål. Humøret var højt. Selvbestemmelse er inkluderet i mange øvelser, og spilles der kamp til træning, bestemmer børnene selv deres positioner. De fleste har en favoritposition, de er trygge i, men indimellem udfordrer trænerne børnene på en humoristisk måde. Her BU-træneren smilende: ”Du bliver aldrig en god målmand, hvis du kun bruger hænderne og ikke vil være med i andre øvelser. En målmand bruger fødderne 90 % af tiden. I skal alle spille målmand, forsvarer, midtbane og angriber.”

Klubbens aktører blev spurgt, hvad de ønskede, at børnene tog med sig fra Klub X af ikke-sportsspecifikke færdigheder. Her indkapslede en træner essensen af miljøet - fællesskabet: ”Helt klart, at man sammen kommer længst, omfavner dem omkring en og forsøger at være gode ved hinanden. Så længe man tænker på alle, findes der altid gode løsninger.”

Miljøets succes

Klub X er en foreningsbaseret organisation, og eksistensgrundlaget er dens medlemmer, hvorfor klubbens medlemsvækst er den største succesindikator. Medlemstallet er stigende, og når man snakker med klubbens aktører, får man indtrykket af, at der post-corona er startet en sneboldeffekt, hvor tiltrækningskraften accelereres af miljøets kvaliteter såsom klubbens geografiske placering, trænerteamets kvalitet og sammensætning samt nuværende medlemmer, hvis bekendte ønsker at starte i Klub X grundet relationerne.

Klubben måler ikke sig selv på talentudvikling, selv om de er stolte, når tidligere spillere optræder for landets største klubber, men holdningen er, at børnene er for unge til at forlade Klub X, før de er 14-15 år. Målsætningen er derimod at skabe et miljø, der udvikler børnene hele vejen rundt. BU-træneren føler, at betegnelsen ’det hele menneske’ er fortærsket, men Klub X søger at udvikle spillerne sportsligt og menneskeligt:

Kapitel 3: Resultater

Jeg håber, de har Klub X højt oppe på deres rangliste. Hvis man siger familie, venner og skolekammerater, så kommer Klub X ind som et vigtigt sted i deres ungdomsliv, hvor de ser tilbage på en masse gode træninger og oplevelser (...) og kommer ud med nogle kompetencer, føler de har lært noget, respekterer andre mennesker, er blevet gode til at indgå på et hold og har fået nogle almene menneskelige kompetencer med sig. (BU-træneren)

Kapitel 4

Diskussion

Børnemiljøet

Formålet med specialet var at give en beskrivelse af U10-U12-børnefodboldmiljøet i Klub X og undersøge, hvilke faktorer der påvirker miljøets succes med udgangspunkt i den holistisk-økologiske tilgang. Da den holistisk-økologiske tilgang endnu ikke er anvendt til at beskrive et børnemiljø, bidrager specialet til forskningen inden for den holistisk-økologiske tilgang ved at udvide aldersgrænsen for, hvilke miljøer tilgangen anvendes i. Medens tidligere forskning har fokuseret på atleter i specialiseringsårene og investeringsårene, fokuserer jeg i specialet på børn i prøveårene. Klub X's U10-U12-børnefodboldmiljø er kendetegnet ved: a) store økonomiske ressourcer sammenlignet med andre breddeklubber, b) en stærk sammenhæng med nærmiljøet via restauranten, c) alle har lige muligheder for at dyrke fodbold, extraspil er for alle og ikke kun for særligt talentfulde udøvere, e) en familiær stemning, der limer klubbens aktører sammen, f) træner teams med kompetente og uddannede trænere, g) Klub X tror på, at det, den giver til aktørerne, kommer miljøet til gode, h) et mestringsorienteret miljø, der fortrinsvis uddanner mennesker.

Klub X og træk ved succesrige talentudviklingsmiljøer

Vi må forvente, at et børnemiljø og et talentudviklingsmiljø (talentmiljø) på nogle måder er ens og på nogle måder er forskellige. Tabel 3 viser forskellene.

De 10 træk	Fund i succesrige talentmiljøer	Træk ved Klub X
Støttende træningsgrupper	Træningsgruppen bestod af talenter og eliteudøvere (Henriksen et al., 2010a; 2011). Træningsgruppen bestod af udøvere med differentierede færdigheder (Henriksen et al., 2010b). Træningsgrupper i fodboldmiljøer er kendetegnet ved talenter i differentierede niveauer. Grupperne er nødvendige for at udvikle sportsspecifikke færdigheder (Larsen et al. 2013; 2020; Aalberg & Sæther, 2016; Ryom et al. 2020).	Træningsgrupperne inddeles ud fra niveau en gang ugentligt, i blandede niveauer en gang ugentligt og tilbyder extraspil for U10-U12 en gang ugentligt.
Nære rollemodeller	Talenter og eliteudøvere træner sammen (Henriksen et al., 2010a; 2011) Eliten træner ved siden af de unge udøvere, som agerer rollemodeller for endnu yngre børn (Henriksen et al., 2010b). Eliteudøvere agerer distale rollemodeller for talenterne (Larsen et al., 2013; Ryom et al. 2020).	Børnene har ældre rollemodeller i seniorspillere og ungdomsspillere, som er en fast del af træner teamet. Børn- og ungdomsspillere er

Kapitel 4: Diskussion

	Talenter træner lejlighedsvis med eliten (Aalberg & Sæther, 2016; Larsen et al., 2020). Talenter agerer rollemodeller på tværs af årgangene (Larsen et al. 2013;2020, Aalberg & Sæther, 2016; Ryom et al. 2020).	indbyrdes rollemodeller til stævner.
Åbenhed og videndeling	Åbenhed og videndeling opfattes som en investering i egen udvikling (Henriksen, 2010; Aalberg & Sæther, 2016; Ryom et al., 2020). Interne trænermøder kendetegner videndelingen (Larsen et al., 2013).	Trænerne videndeler i Klub X. Nærområdets klubber ses som konkurrenter, eksternt videndeler Klub X med samarbejdsklubben og DBU.
Sportsmål støttes af det omgivende miljø	Sporten har forståelse for hele talentets liv, herunder sport, privatliv, skole, venner m.m. (Henriksen, 2010). Skole, familie og venner har forståelse for talentets engagement i sporten, medens sporten kun prioriterer talentets skole (Larsen et al. 2013; 2020; Ryom et al. 2020).	Miljøet anser skole, familie og venner som vigtigere end sporten lige nu.
Udvikling af personlige egenskaber og færdigheder	Miljøerne understøtter udvikling af psykosociale egenskaber som ansvarlighed, høj arbejdsmoral, commitment, evnen til at planlægge og sætte procesmål, selvdisciplin, autonomi og sociale færdigheder som respekt og evnen til at indgå i en gruppe (Henriksen, 2010; Larsen et al. 2013; 2020; Aalberg & Sæther, 2016; Ryom et al. 2020).	Fokus er på at udvikle børnenes autonomi, ansvarlighed, sociale færdigheder og at lære at indgå på et hold.
Træning, der skaber en bred basis	Miljøerne er kendetegnet ved intra-sport diversifikation og sen specialisering i udøvende sportsgren (Henriksen et al., 2010a; 2010b). Miljøet opfordrer talenterne til sampling og inddrager andre sportsgrene i off-season-træningen (Henriksen et al., 2011). Miljøerne er kendetegnet ved tidlig specialisering og bevidst målrettet træning (Larsen et al. 2013; 2020; Ryom et al. 2020).	Klubben opfordrer og gør plads til, at børnene går til flere sportsgrene. Dertil inddrages motoriske lege og elementer fra andre sportsgrene i træningen.
Plads til det frie initiativ	Talenterne har mulighed for at træne uden for formel træningstid (Henriksen, 2010).	Banerne er åbne, og klubben stiller materiel til rådighed, dog ikke bolde.
Langsigtet udvikling	Fokus på langsigtet udvikling frem for her-og-nu-resultater. Det tillægges større værdi at udføre færdigheder korrekt end at vinde (Henriksen, 2010; Aalberg & Sæther, 2016; Larsen et al., 2020; Ryom et al. 2020). Fokus ligeligt fordelt mellem udvikling og resultater (Larsen et al., 2013).	Forsøger at skabe et mestringsmiljø og modet til at turde at fejle og blive ved.
Integrerede indsatser	Miljøerne understøtter talenternes dual-career (Henriksen et al., 2010b; 2011; Aalberg & Sæther, 2016; Larsen et al. 2013; 2020; Ryom et al. 2020). Miljøerne har dialog med forældre og sikrer, at alle arbejder mod samme mål (Larsen et al. 2013; Aalberg & Sæther, 2016; Ryom et al. 2020).	Integration mellem skole og sport er ikke nødvendig. En integreret indsats mellem Klub X og ATK+-center kan dog forbedres.
Stærk og sammenhængende gruppekultur	Sammenhæng mellem artefakter, skueværdier og basale antagelser. Det vi siger vi gør, er det, vi gør (Henriksen 2010; Larsen et al. 2013; 2020; Ryom et al. 2020).	Gruppekulturen er sammenhængende, men endnu ikke stærk qua miljøets transformation.

TABEL 3: De 10 træk i Klub X's U10-U12-børnemiljø

De væsentligste ligheder mellem børnemiljøet og talentmiljøer

Støttende træningsgrupper. Forskningen har fundet, at støttende træningsgrupper er et kendetegn ved succesrige talentudviklingsmiljøer (Henriksen, 2010). I et svensk atletikmiljø fandt Henriksen et al. (2010b), at udøverne blev gruppeinddelt på tværs af færdighedsniveau fra begyndere til ungdomslandholdsudøvere, ligesom de indgik i træningsgrupper med deres venner. I lighed med atletikmiljøet fandt jeg, at træningsgrupperne i børnemiljøet inddeles på baggrund af færdighedsniveau og sociale relationer. Ydermere inddrog børnemiljøet mental parathed som en determinant i gruppeinddelingen, forankret i, at alle skulle have en god og sjov træning. Det er logisk at inddrage mental parathed som en vurderingsfaktor, da den kognitive udvikling differentierer mellem børn i den midterste barndom (Visek et al, 2013).

I AGF fandt Larsen et al. (2013), at talenterne indgik i træningsgrupper, hvor de ugentligt træner over og under eget niveau. Tilsvarende fandt jeg i børnemiljøet, at børnene en gang ugentligt indgår i træningsgrupper inddelt ud fra færdighedsniveau og en gang ugentligt i blandede grupper, hvor man træner med børn over og under ens niveau, samt en gang ugentligt træner på tværs af årgangene. Fodbold er en holdsport, hvor der oftest trænes i grupper, da det er essentielt at fungere som en enhed. Derfor var det forventeligt, at børnemiljøet i hovedtræk ville ligne succesrige talentmiljøer på dette parameter. I stedet for at diskutere, hvorvidt grupper er til stede, bør man i fodboldmiljøer i stedet diskutere, hvordan grupperne struktureres, og hvordan man implementerer støttende træningsgrupper, der understøtter venskaber og træningsfællesskaber uafhængigt af færdighedsniveau.

Børnemiljøet har støttende træningsgrupper internt og eksternt på årgangene, ligesom mange af børnene er venner uden for fodbolden. Det er kendetegn, som er fundet i succesrige fodboldmiljøer, hvor støttende træningsgrupper eksisterer internt på holdene, på tværs af årgangene, og når børnene ses uden for træningstiden på anlægget (Larsen et al, 2013;2020 & Ryom et al. 2020).

Udvikling af personlige egenskaber og færdigheder. I succesrige talentmiljøer kerer miljøerne sig om at udvikle talenternes personlige egenskaber og færdigheder, som de kan anvende både i sporten og livets andre domæner. Det er egenskaber og færdigheder som ansvarlighed, drive, høj arbejdsmoral, commitment, evnen til at planlægge og sætte procesmål, selvdisciplin, autonomi og

sociale færdigheder, som at behandle andre med respekt, og evnen til at indgå i en gruppe (Henriksen 2010; Larsen et al. 2013; 2020; Aalberg & Sæther, 2016; Ryom et al. 2020). Jeg fandt lignende i børnemiljøet, hvor fokus lå på at udvikle barnets menneskelige egenskaber såvel som sportslige færdigheder. Børnemiljøet udvikler barnets selvstændighed, ansvarlighed og sociale kompetencer som respekt for andre og evnen til at kunne indgå på et hold. Barnets autonomi udvikles gennem selvbestemmelse i træningsøvelser og kamp, hvor trænerne opfordrer barnet til selv at tage beslutninger. Dertil tilskyndes barnets autonomi qua opfordringen om at investere i andre sportsgrene og livsdomæner. Dermed bestemmer barnet selv, hvor det ønsker at lægge dets fokus, og lærer at tage ansvar for egen udvikling og undgår som et resultat at blive gæst i egen udvikling (Henriksen, 2014). Børnene er medansvarlige for træningen, hvor de forventes at hjælpe til med at bære mål på banen inden træning og samle materialer sammen efter træning.

Ved at prioritere udviklingen af egenskaber og psykosociale færdigheder, der kan overføres til andre domæner, ligner børnemiljøet dermed succesrige talentudviklingsmiljøer (Henriksen, 2010; Larsen et al. 2013; 2020; Aalberg & Sæther, 2016; Ryom et al. 2020). Imidlertid er det vigtigt at nævne, at de egenskaber og psykosociale færdigheder, som børne- og talentmiljøerne har fokus på, differentierer, hvilket er naturligt og forventeligt, da børnene befinder sig i førpuberteten, medens talenterne befinder sig i puberteten og efterpuberteten (Henriksen & Larsen, 2016).

Træning, der skaber en bred basis. Henriksen (2010) fandt, at talenterne i succesrige talentmiljøer specialiserer sig inden for egen sportsgren og følger en udviklingsvej, som Henriksen kalder intra-sport diversifikation. Det er f.eks. ved at sejle andre bådtyper og dyrke flere atletikdiscipliner, inden talentet specialiserer sig sent. Henriksen et al. (2010a;2011) fandt i 49'er- og kajakmiljøet, at man aldrig bad talenterne om kun at fokusere på sporten. Selv om talenterne i 49'er-miljøet (Henriksen et al., 2010a) bruger en stor del af deres tid i miljøet på seriøs træning, dyrker talenterne også mountain biking, surfing, og de sejler forskellige bådtyper. Ræsonnementet er, at anderledes træning ikke blot tillægges sportslig værdi, men også sjov (ibid.). I et børnemiljø fandt jeg lignende ræsonnement, når trænerne integrerede motoriske lege og andre sportsgrene i træningen, ikke kun for at udvikle børnenes sportslige kompetencer, men fordi det frembringer sjov.

Ydermere fandt jeg, at trænerne i børnemiljøet opfordrer børnene til at tage beslutninger i træning og kamp, hvilket Ryom et al. (2020) tilsvarende fandt i Genk, hvor træneren accepterede alle talenternes beslutninger, så længe det var talentets eget valg. Succesrige fodboldmiljøer er kendetegnet ved tidlig

specialisering, og træningen er ofte deduktiv, om end talenterne i kamp bliver bedt om at tage selvstændige beslutninger og at turde fejle (Larsen et al. 2013; 2020; Ryom et al. 2020).

Jeg fandt, at børnemiljøet støtter udviklingsvejen sampling og tidlig fokus på én sport, men sen investering og legende træning (Coté et al., 2007; Storm et al. 2012). Børnene opfordres til at gå til andre sportsgrene, da det er børnemiljøets overbevisning, at det udvikler børnenes menneskelige kompetencer, samtidig med at den kognitive udvikling, der fordres i andre sportsgrene, kan overføres til fodbold. Dermed adskiller børnemiljøet sig fra succesrige fodboldmiljøer ved at fordre træning, der skaber en bred basis. Til træning og kamp spiller børnene forskellige positioner, enten selvvalgt eller trænervalgt, såfremt barnet havde fastlåst sig på kun at ville spille en position. Lignende fund gjorde Ryom et al. (2020) i Genk, hvor talenterne spillede ude af position for at styrke deres fodboldspecifikke færdigheder.

Børnemiljøet er dygtigere end succesrige fodboldmiljøer til at facilitere træning, der skaber en bred basis. Det var forventeligt, da fodbold er kendetegnet ved tidlig specialisering (Larsen et al., 2013; 2020; Ryom et al., 2020). Om end succesrige talentmiljøer er bedre til at inddrage andre sportsgrene som brydning i atletikmiljøet (Henriksen et al., 2011), har børnemiljøet de fordele, at børnene bruger mindre tid i fodboldmiljøet, samtidig med at det ikke er miljøets formål at udvikle professionelle fodboldspillere. I stedet sigter miljøet efter at udvikle unge mennesker og sociale kompetencer, som de kan bruge i andre domæner. Der kan børnemiljøet med fordel opfordre til, at børnene afprøver forskellige sportsgrene, inden de eventuelt vælger, hvilken sportsgren de vil forsætte i.

Langsigtet udvikling. Forskning i udviklingsveje og succesrige talentudviklingsmiljøer har vist, at fokus på udvikling frem for her-og-nu-resultater er afgørende for langsigtet udvikling. Verdensklasse juniorer bliver ikke nødvendigvis verdensklasse seniorer (Güllich et al. 2022). I et svensk atletikmiljø fandt Henriksen et al. (2010b) et mestringsmiljø med fokus på at blive bedre og få den ”rigtige følelse” frem for udøverens præstation. Jeg gjorde tilsvarende fund i børnemiljøet, hvor trænerne opfordrede børnene til at ”føle hvordan det gode spark fornemmes.”

Ryom et al. (2020) fandt i Genk, at spillerne blev opfordret til at turde at lave fejl, selv om det betød, at man tabte en kamp, da fejl har korttidskonsekvenser, men ses som en nøgelfaktor for talentets langsigtede udvikling. I børnemiljøet så jeg overvejende det samme, hvor en træner udtalte ”vinder vi, er det godt, taber vi, er det læring.” Børnemiljøet har fokus på den langsigtede udvikling frem for her-og-nu-resultater, hvorfor trænerne italesætter, at det er ligegyldigt, om spillerne laver fejl i kamp,

det handler om at turde blive ved, og de opfordrer spillerne til at blive ved med at udfordre, selv om man er bagud.

En træner gav dog indtrykket af resultatorientering, da han berettede om at tilbageholde en udskiftning af sportslige grunde. Dagsformen influerer på spilletiden, og var en spiller ikke i stand til at spille de minutter, han skulle for at opnå lige spilletid, blev han ikke tvunget. Ved at have retningslinjer for lige spilletid ligner det undersøgte børnemiljø Genk's talentmiljø, hvor talenterne skulle spille 70 % af sæsonens tilgængelige kampminutter (Ryom et al., 2020). Børnemiljøet har implementeret et udskiftningssystem, der skal understøtte lige spilletid. I kampe afhang spilletiden dog af skader, børnenes mentale tilstand og mindst af sportslige resultater. På den baggrund minder børnemiljøet om en blanding af talentmiljøerne i AGF og Ajax. I AGF blev resultater og udvikling tillagt ligelig værdi, hvorimod man i Ajax hellere ville tabe en kamp end at vinde med stor fysik og lange bolde frem for med Ajax' spilfilosofi (Larsen et al., 2013;2020).

Overvejende skabte det undersøgte børnemiljø et mestringsmiljø, der har fokus på langsigtet udvikling. Det oplevedes især i træningen qua aldersrelateret træning tilpasset DBU og Team Danmarks anbefalinger. Det er børnemiljøets primære mål at udvikle velopdragne unge mennesker og udvikle børnenes sociale kompetencer, som kommer dem til nytte i alle livets domæner. Ydermere er det naturligt, at børnemiljøets fokus er langsigtet udvikling, da der er mange år til, at børnene sportsligt skal præstere – ”ved 17-19-årsalderen” – udtalte børneudviklingstræneren.

De væsentligste forskelle mellem børnemiljøet og talentmiljøer

Nære rollemodeller. Henriksen et al. (2010a; 2011) fandt, at eliteudøvere i succesrige talentmiljøer agerede rollemodeller for talenterne. I et 49'er-miljø er talenterne både placeret samme sted som eliteatleternes, så de kan træne side om side, og i et kajakmiljø deltog eliteatleter ofte i talenternes træning (ibid.). Jeg fandt, at børnemiljøet adskiller sig ved, at ungdoms- og seniorspillere indgår i trænerteamet frem for at optræde som træningspartnere. I Ajax indgik tidligere elitespillere i trænerteamet med det formål at vise talenterne vejen til eliteholdet (Larsen et al., 2020). Det er formålstjenligt at inddrage seniorspillere i trænerteamet i et talentmiljø, da de har viden om talenternes kommende transition (Henriksen, 2010; Wylleman & Lavalée, 2004).

Seniormiljøet er endnu langt væk fra børnene, og derfor repræsenterer ungtrænere den optimale rollemodel for børnene. De repræsenterer den kommende transition til ungdomsfodbold og kan

videregive viden og erfaringer om, hvordan ungdomsspillere agerer, der kan medføre en gnidningsfri transition (Henriksen, 2010). Børnemiljøet minder på det parameter om et svensk atletikmiljø, hvor unge udøvere agerede rollemodeller for yngre børn ved at indgå i trænerteamet som assistenttrænere (Henriksen et al., 2010b). I børnemiljøet fandtes best-cases på holdene, der lærte fra sig og agerede rollemodeller for jævnaldrende.

Fodbold er kendetegnet ved short-termism, hvor seniorholdet er en forretning, der skal sikre klubben succes, hvorfor der ofte er vandtætte skodder mellem junior- og seniorafdeling (Nesti et al. 2012). Det medfører, at det oftere er reglen end undtagelsen, at elitespillere optræder som distale rollemodeller for yngre atleter. I AGF og Genk var der ingen kontakt mellem talent- og eliteafdeling, selv om træningsbanerne i Genk overlappede med hinanden (Larsen et al., 2013; Ryom et al. 2020). Børnemiljøet adskiller sig markant fra talentmiljøer i fodbold, da børnene til turneringer og sociale arrangementer spiller sammen på tværs af børne- og ungdomsafdeling, ligesom de til stævner indlogeres samme sted med formålet om at udveksle erfaringer og udvikle de sociale kompetencer, der hører med til at rejse og omgås hinanden i grupper.

Det viser sig dermed, at børnemiljøet er endnu bedre end talentfulde fodboldmiljøer til at inddrage nære rollemodeller i miljøet, hvorfor børnemiljøet i overvejende grad minder mere om succesrige talentmiljøer, undersøgt af Henriksen (2010), der har stor succes med at inddrage ældre og yngre rollemodeller.

Åbenhed og videndeling. Succesrige talentmiljøer er kendetegnet ved åbenhed og videndeling (Henriksen, 2010). Et sejl-, kajak-, atletik-, og fodboldmiljø anså videndeling med konkurrerende hold og klubber som en investering i egen udvikling (Henriksen, 2010; Ryom et al. 2020). Ekstern åbenhed og videndeling ses sjældent i fodbold, der prioriterer interne trænermøder og træneruddannelse (Larsen et al. 2013). Lig Larsen et al. (2013) fandt jeg i et børnemiljø, at trænersparring foregår internt i klubben. Iflg. Kingston et al. (2018) er fodboldklubber oftest kendetegnet ved hemmelighedskræmmeri, og det undersøgte børnemiljø er ikke en undtagelse.

Nærområdets fodboldklubber ses som konkurrenter, og samarbejdsklubben er qua deres status som samarbejdsklub dén klub, miljøet sparrer med. Talentmiljøet i Genk er undtagelsen. De tror på, at åbenhed og videndeling af egen ekspertise med andre klubber og trænere er en nødvendighed for akademiets udvikling, som vil komme klubbens langsigtede mål til gode (Ryom et al. 2020). Det er et generelt kendetegn ved belgisk ungdomsfodbold, som afspejles i månedlige møder for klubbernes

trænere, hvor også landstræneren lejlighedsvis deltager – antagelsen er, at hvis de konkurrerende klubber bliver bedre, bliver vi også bedre (ibid.).

Børnemiljøet adskiller sig derfor markant fra de succesrige talentudviklingsmiljøer, som Henriksen (2010) har undersøgt, men også fra fodboldmiljøet i Genk. Uagtet at børnemiljøet følger samme tendens som mange andre fodboldklubber, har den manglende åbenhed og videndeling konsekvenser for børnemiljøet. Ved at anse nærområdets fodboldklubber for konkurrenter, forspildes chancen for at erhverve brugbar ekstern sparring, der kan gavne miljøet. Ydermere er samarbejdsklubben en eliteklub, hvis talentafdeling fordrer tidlig specialisering, og dermed spejler børnemiljøet sig i et miljø, der er kendetegnet ved principper, man ikke ønsker, skal kendetegne eget børnemiljø. Ved at være åben og sparre med nærområdets klubber, der forsøger at facilitere et godt børnemiljø, kunne man i en vekselvirkning styrke hinanden lig antagelsen i Genk (Ryom et al. 2020).

Sportsmål, der støttes af det omgivende miljø og integrerede indsatser. Forskningen har vist, at det er grundlæggende for succesrige talentmiljøer, at sportsmål støttes af det omgivende miljø, da talenterne bruger en stor del af deres tid i det sportslige domæne, ligesom det er essentielt at prioritere integrerede indsatser, så talentet ikke føler sig hevet i fra alle sider (Henriksen, 2010; Larsen et al. 2013;2020; Aalberg & Sæther, 2016; Ryom et al. 2020). I et børnemiljø fandt jeg, at børnene bruger langt mindre tid i det sportslige domæne, sammenlignet med talenter, og går til andre fritidsinteresser, medens skole, familie og venner fylder mest i børnenes liv på nuværende tidspunkt. Ydermere er det i orden, at børnene går glip af træninger og kamp, da miljøet anser livets andre domæner som vigtige for udviklingen af børnenes menneskelige kompetencer.

Jeg fandt dog, at børnemiljøets forældre støtter børnene ved at være til stede på sidelinjen. Det er vigtigt for børnene, at forældre og trænere støtter dem, uagtet hvad de vælger, da de befinder sig i den midterste barndom, der er kendetegnet ved, at børnene søger accept fra forældre og andre signifikante voksne som trænere (Visek et al., 2013). Støtte fra forældre bidrager positivt til børnenes glæde ved sporten, medens krav og forventninger stresser barnet og kan påvirke lysten til at forsætte i sporten (Larsen & Alfermann, 2017).

Det var forventet, at børne- og talentmiljøer adskiller sig fra hinanden, da børnene befinder sig i prøveårene, medens talenterne befinder sig i specialiserings- og investeringsårene (Coté et al., 2007). Børnene befinder sig derfor på et andet udviklingstrin end talenterne, hvorfor det er naturligt, at

børnene bruger mindre tid i det sportslige domæne sammenlignet med talenterne (Wylleman et al. 2013).

Metodiske overvejelser

Videnskabsteoretisk ståsted

I den holistisk-økologiske tilgang kan mikro- og makromiljøet beskrives ud fra en post-positivistisk tilgang, men beskrivelsen af Klub X's kultur bliver automatisk fortolkende, da en basal antagelse ligger uden for informanternes bevidsthed og skal fremanalyseres. Derfor egner TUM og dele af MS sig til den ontologiske antagelse, at vi ser verden, som den er, medens dele af skueværdier og basale antagelser i MS egner sig til den fortolkende interpretivisme (Thorpe & Olive, 2019). Det er derfor en udfordring at samle HEA under en videnskabsteoretisk tilgang. Jeg vil dog advokere for, at kritisk-refleksiv realisme har den fornødne spændvidde, da den anerkender, at verden påvirkes af underliggende strukturer og diskurser (Hammersley & Atkinson, 2007). Hvis man samtidig forholder sig refleksivt til egne og informanternes handlinger qua den epistemologiske konstruktivisme, som anerkender, at videnskabelse sker mellem informanterne og jeg, mener jeg, at den kritisk-refleksive realisme er en videnskabsteoretisk tilgang, der gør det muligt at beskrive Klub X, som den virkelig ser ud, men samtidig at have for øje, at den påvirkes og konstrueres af miljøet og klubbens aktører.

Validitet, reliabilitet og etik

Hvis specialitets afleveringsdeadline lå senere, ville jeg gerne have sendt mit speciale til Klub X's ledelse for at få deres vurdering af, om de kunne genkende klubben og dermed styrke validiteten gennem interessenttjek (Stake, 1995). Det var desværre ikke muligt, hvorfor jeg under interviewene var opmærksom på at forstå informanterne korrekt gennem member-check (Burke, 2019). Dertil har jeg brugt metodetriangulering ved at anvende observationerne til at undersøge, hvorvidt aktørerne gjorde de ting, som de fortalte under interviewene (Stake, 1995). Jeg var dog ikke ude til kampe, da jeg observerede off-season, hvor klubben havde ligapause, hvilket er en svaghed. Havde jeg haft længere tid til empiriindsamling, ville jeg have set kampe for at undersøge, om skueværdier stemte overens med de faktiske handlinger. Dog stemte aktørernes fortælling i interviewene overens med observationer fra træning og Top Camp. Nogle forskere mener, at en svaghed ved casestudier er, at man som forsker er tilbøjelig til at finde det, man leder efter.

Flyvbjerg (2004) advokerer mod dette og siger, at det er en styrke ved casestudiet, at undersøgeren har mulighed for at ændre sin forskningsstrategi, såfremt man møder en anden virkelighed end den forventede. Miljøets modsatrettede holdninger gjorde mig opmærksom på ikke at blive forblændet af Klub X's velfungerende børnemiljø og dermed blev min opmærksom skærpet på det, trænerne sagde, at de gjorde, og det de reelt gjorde. Dertil har jeg været reflektiv omkring, at Klub X arbejder ud fra principper inspireret af den holistisk-økologiske tilgang, som kan have påvirket trænerne ageren. Omvendt vidste mange af trænerne ikke, at jeg var der, da jeg ikke blev præsenteret på Klub X's Facebookside, selv om det var aftalt med ledelsen, og jeg havde tilsendt et skriv om mit formål i Klub X. Jeg har siden hen tænkt over, at det er uetisk, at jeg ikke har været præsenteret for forældre og trænere, og de kan føle, at jeg har spioneret mod dem (Thorpe & Olive, 2019). Omvendt har det øget dataenes validitet, da aktørerne ikke har ændret ageren i mit nærvær (ibid.).

Det fører videre til det etiske dilemma om sociale medier som Klub X's Facebookside. Her kommenterer aktørerne opslag uden at vide, at jeg følger med bag skærmen. Selv om Facebooksiden er offentlig, har jeg valgt at ekskludere data fra kommentarspor og udelukkende inkluderet opslag offentliggjort af Klub X selv.

Databearbejdningen indeholder ikke inter-reliabilitet, da jeg har kodet alene. I stedet har jeg arbejdet transparent og beskrevet min databearbejdning i den tematiske analyse samt vedlagt observationsguide, interviewguide og kodningsmanual som bilag. Det øger specialets reproducerbarhed og transparens ved at give læseren mulighed for at følge min arbejdsgang.

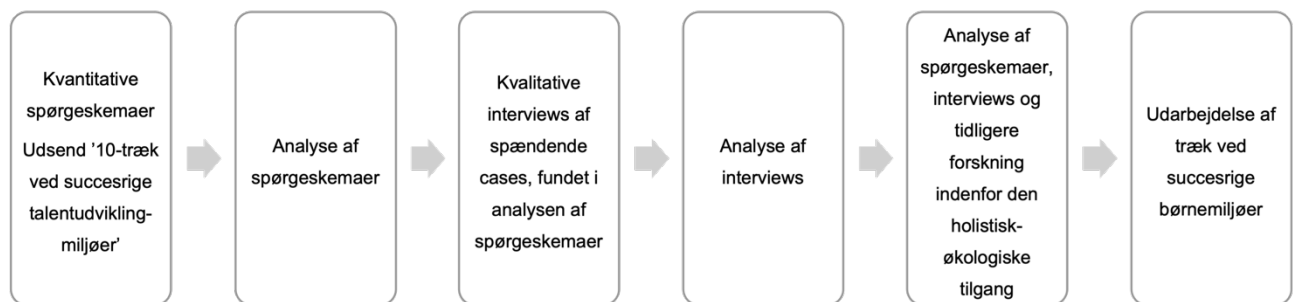
En for holistisk case til det brede danske børnemiljø?

Da jeg fremlagde specialets ramme for børneudviklingstræneren, gjorde han opmærksom på, at Klub X arbejder ud fra "Kristoffer Henriksens principper." Han har derfor kunnet snakke ind i specialets teoretiske ramme, hvilket kan have medført bias i vores samtaler. Jeg genkalder en samtale, i forlængelse af vi bar bolde ind fra træning. Jeg spurgte ind til, om børnene kunne hente bolde, når de var i Klub X uden for træningstid. Den fangede han og sagde: "De har ikke adgang til bolde, men det var et smart spørgsmål". Omvendt er den seneste trend inden for børnefodbold, at man skal arbejde holistisk og mestringsorienteret, hvilket afspejles i DBU's børnesyn. Man kan derfor advokere for, at uagtet hvilken dansk licensklub man havde valgt, ville deres børnemiljø arbejde ud fra nogle grundlæggende principper hentet i den holistisk-økologiske tilgang, hvorved kun implementeringsgraden varierer mellem klubberne.

Dog ligger Klub X i en af landets rigeste kommuner og har gode ressourcemæssige forudsætninger for at udvikle og facilitere et godt børnemiljø. Det afspejles i deres status som licensklub og snarlige optagelse som DBU Børneklub. For at styrke anvendelsen af den holistisk-økologiske tilgang i børnemiljøer vil det være optimalt at udbrede den til flere børnemiljøer og teste, hvorvidt fundene i dette speciale gør sig gældende for andre danske børnemiljøer. Et bærende princip i den holistisk-økologiske tilgang er, at alle miljøer er forskellige. Dog observeres de 10 fællestræk på tværs af de succesrige talentudviklingsmiljøer som implementeret i større eller mindre grad (Henriksen, 2016).

Det er spændende at afdække, om der er eksisterende, lignende fællestræk i succesrige børnemiljøer. Jeg håber, at dette speciale kan være en saltvandsindsprøjtning til forskningen inden for børnemiljøer med udgangspunkt i den holistisk-økologiske tilgang.

Mit forslag vil være, at man via spørgeskemaet for de 10 træk ved succesrige talentudviklingsmiljøer udarbejdet af Kristoffer Henriksen undersøger andre børnefodboldmiljøer qua et forklarende sekventielt mixed methods design (Creswell & Clark, 2018). Fundene skal sammenlignes med tidligere forskning, herunder dette speciale, og til sidst resultere i udarbejdelse af træk ved succesrige børnemiljøer, som kan anvendes som en rettesnor af DBU og fodboldklubber for det gode børnemiljø. Figur 5 viser mit forslag til et mixed methods design.

FIGUR 5: Forslag til udarbejdelse af træk ved succesrige børnemiljøer

Et godt børnemiljø starter i trænergruppen

Specialets resultater har understreget vigtigheden af gode trænergrupper og en stærk og sammenhængende gruppekultur i børnemiljøet.

En kærlig opfordring til DBU

På baggrund af nærværende speciale eksisterer der incitament til, at DBU indtænker træneruddannelse i den nye børnestrategi. Her henvises især til de trænere, der på breddeniveau træner børnene.

Klub X's mestringsmiljø faciliteres i det daglige virke af trænerteamet, der består af kompetent og uddannet personel. I omkring 80 % af landets breddeklubber faciliteres aktiviteterne af frivillige (Benikke et al., 2020). I breddeklubber med begrænset økonomisk kapital bør DBU sikre, at børnetrænere får den uddannelse, det kræver for at løfte DBU's nye børnesyn og dermed forebygge relativ alderseffekt, tidlig specialisering og et resultatorienteret miljø med fokus på præstation frem for læring. På nuværende tidspunkt er det kun en anbefaling i DBU's børnestrategi at ansætte en børneudviklingstræner, der skal sikre intern opkvalificering og mesterlære af børnetrænere på banen (Dansk Boldspil-Union, 2021b).

Resultaterne i dette speciale antyder, at disse tiltag ikke er nok. Selv om Klub X har mange DBU-uddannede trænere og en børneudviklingstræner med to UEFA A-licenser, er der fortsat trænere af den gamle skole i miljøet, som ikke anerkender mestringsmiljøets forcer. Klub X's store trænerteams med min. otte trænere pr. årgang reducerer, at miljøets få resultatorienterede trænere kommer til orde. Det er sværere i de breddeklubber med en-to trænere. Resultatorienterede trænere kan have store konsekvenser for børnenes udvikling og glæde ved sporten (Coté et al. 2007; Larsen & Alfermann, 2017).

Det er essentielt for implementeringen af DBU's nye børnestrategi at få børnetrænerne ind fra fodboldbanerne, uddanne dem i mestringsmiljøer og få dem ud på fodboldbanerne med den nye viden, som herefter kan vedligeholdes af en børneudviklingstræner eller lignende. Specialets fund viser, at store økonomiske og personelle ressourcer ikke per se medfører et mestringsorienteret miljø. Såfremt DBU skal opfylde sin vision om verdens bedste børnemiljø, er de nødt til at prioritere træneruddannelser i alle miljøer og hjælpe de klubber, der ikke selv har midlerne til at finansiere uddannelse, i stedet for at lægge ansvaret over på en børneudviklingstræner, som i mange klubber ikke eksisterer.

En kærlig opfordring til Klub X

Tidligere forskning viser, at succesrige talentudviklingsmiljøer er kendetegnet ved en stærk sammenhæng mellem artefakter, skueværdier og basale antagelser – at det vi siger vi gør, er det vi

gør (Henriksen et al., 2010b; 2011; Larsen et al. 2013; 2020; Ryom et al. 2020). Jeg fandt, at kulturen i Klub X er overvejende sammenhængende, men endnu ikke stærk, forstået på den måde, at miljøet er midt i en transition fra bredde- til licensklub. Der er kommet nye og stærke ressourcer til miljøet, der skal flytte klubben det sidste stykke væk fra silomodeller til ét samlet Klub X i et mestringsmiljø med fokus på at favne hele den brede årgang.

Klub X befinder sig i forandringsfasen jf. Lewin (Burnes, 2004). Transformationen startede, da klubbens medlemmer var enige i, at den var nødt til at tilpasse sig eksterne forandringer, men nu opleves alligevel et fragmenteret miljø blandt trænerne. Ledelsen tog et opgør med en række stærke forældre, der tidligere havde sat dagsordenen med et A-hold med de bedste spillere, trænere og den bedste træning. Klubbens aktører fortæller dog om trænere, der modsætter sig klubbens nye identitet som licensklub og de forandringer, det afstedkommer. Selv om størstedelen af klubbens aktører har taget kærkomment imod den nye strategi, er det essentielt for forandringen, at ledelsen tager hånd om modstanden, da den i sidste ende kan lede til øget fragmentering og dermed øget modstand (Bakka og Fivelsdal, 2019).

Klub X bør overveje, om klubbens fremtid er bedre stillet, hvis de lader forældre, der ikke kan tilpasse sig 'et samlet Klub X', tage et andet sted hen og træne under mere elitære forhold og dermed trække en streg i sandet og sige: 'det er den her vej, vi skal gå i Klub X.' Henriksen (2010b) fandt et lignende problem i et svensk atletikmiljø, men her kom den stærke og sammenhængende gruppekultur til udtryk ved, at atletikmiljøet afviste et samarbejde med en gruppe dygtige forældretrænere, der ville danne en elitegruppe. Klubben fortalte, at de var velkomne i klubben, men at de ikke ville bryde træningsgrupper op for at lave elitegrupper. Såfremt forældregruppen ønskede en elitegruppe, måtte de søge andre steder hen, hvilket de gjorde.

Der er konvergens mellem Klub X's artefakter, skueværdier og basale antagelser, men alle har endnu ikke accepteret forandringen. Såfremt børnemiljøet skal være stærkt, er det essentielt, at alle Klub X's aktører gør, hvad de siger, at de gør. Det er en velkendt udfordring at få alle med på vognen, men det er vigtigt, at Klub X bliver ved med at understrege sin forandring over for klubbens aktører, så den på længere sigt kan optages som en integreret del af kulturen, og klubben kan stabiliseres (Burnes, 2004). Klub X's ledelse understøtter forandringen, når de agerer kulturelle ledere i miljøet og viser forandringen gennem egne handlinger, samt når de ansøger om at blive DBU Børneklub, der

understøtter mange af de principper, som Klub X prøver at implementere i børnemiljøet (Storm & Henriksen, 2014).

Konklusion

Den holistisk-økologiske tilgang var endnu ikke anvendt til at analysere et børnemiljø, før jeg i nærværende speciale udførte et eksplorativt casestudie med afsæt i den holistisk-økologiske tilgang af U10-U12-børnefodboldmiljøet i Klub X. Børnemiljøet lægger fundamentet for talent- og ungdomsmiljøet, hvorfor det var interessant at undersøge kendetegn ved det gode børnemiljø.

Børnemiljøet var kendetegnet ved stor økonomisk kapital sammenlignet med andre breddeklubber, som finansierede kompetente ledere og trænere. Alle trænere indgik i et team, som bestod af trænere, der supplerende hinandens kompetencer. Børnemiljøet giver alle lige muligheder for at dyrke fodbold i et mestringsorienteret miljø. Extrapil er for alle og ikke kun få særligt talentfulde. Miljøet uddanner fortrinsvis mennesker og tror på, at det, som det giver til aktørerne, kommer retur, hvilket giver en familiær stemning blandt miljøets aktører. restauranten faciliterer en stærk relation til nærmiljøet, hvor gæster bliver til medlemmer. Klub X har skabt et godt og anerkendt børnemiljø, hvis succes afspejles i øget medlemstilvækst. Succesen er faciliteret af gode træner teams, fokus på sportslig og menneskelig udvikling samt Klub X's lange og stolte traditioner skabt af flere generationers Klub X'ere.

Børnemiljøet deler fællestrækkene med støttende træningsgrupper, træning der skaber en bred basis, plads til det frie initiativ og langsigtet udvikling med succesrige talentudviklingsmiljøer. Børnemiljøet adskiller sig ved trækkene med nære rollemodeller, åbenhed og videndeling, sportsmål, der støttes af det omgivende miljø, integrerede indsatser og en stærk, sammenhængende gruppekultur. Det er naturligt, at børnemiljøets træk ikke er en gengivelse af fællestrækkene ved succesrige talentmiljøer, da børnemiljøets formål er at fordre børnenes basale udvikling, hvorimod formålet for talentudviklingsmiljøer er at frembringe verdensklasseatleter.

Referenceliste

- Aalberg, R. R. & Sæther, S. (2016). *The Talent Development Environment in a Norwegian top-level football club*. Sport Science Review. 25. (pp. 159-182). doi: 10.1515/ssr-2016-0009.
- Adler, P. A., & Adler, P. (1994). Observational techniques. I: Denzin, N. K. & Lincoln Y. S. (Eds.). *Handbook of qualitative research* (pp. 377–392). Sage Publications.
- Atkinson, M. (2019). *Etnography*. I: Routledge Handbook of Qualitative Research in Sport and Exercise (pp. 49-61). Routledge.
- Bakka, J. F. og Fivelsdal, E. (2019). *Organisationsteori. Struktur, Kultur og Processer*. (7th ed.) Djøf Forlag. København.
- Bennike, S., Storm, R. K., Wikman, J. M., & Ottesen, L. S. (2020) *The organization of club football in Denmark – a contemporary profile*. Soccer & Society, 21:5, (pp. 551-571), doi: 10.1080/14660970.2019.1690472
- Bergeron, M. F., Mountjoy, M., Armstrong, N., Chia, M., Côté, J., Emery, C. A., Faigenbaum, A., Hall, G. Jr., Kriemler, S., Léglise, M., Malina, R. M., Pensgaard, A. M., Sanchez, A., Soligard, T., Sundgot-Borgen, J., van Mechelen, W., Weissensteiner, J. R. & Engebretsen, L. (2015). *International Olympic Committee consensus statement on youth athletic development*. Br J Sports Med. Jul;49(13), (pp. 843-51). doi: 10.1136/bjsports-2015-094962. PMID: 26084524.
- Bhaskar, R. (2008). *A Realist Theory of Science*. Routledge.
- Braun, V. & Clarke, V. (2006). *Using thematic analysis in psychology*. Qualitative Research in Psychology. 3. doi: 77-101. 10.1191/1478088706qp063oa.
- Burke, S. (2019). *Rethinking ‘validity’ and trustworthiness’ in a qualitative inquiry: how might we judge the quality of qualitative research in sport and exercise sciences?* I: Routledge Handbook of Qualitative Research in Sport and Exercise (pp. 330-340). Routledge.
- Burnes, B. (2004). *Kurt Lewin and the Planned Approach to Change: A Re-appraisal*. Journal of Management Studies. 41. 977-1002. doi: 10.1111/j.1467-6486.2004.00463.x.
- Candolle, A. de (1873). *Histoire des sciences et des savants depuis deux siècles*. Geneve: Georg.
- Côté, J., Baker, J., & Abernethy, B. (2007). *Practice and play in the development of sport expertise*. I: G. Tenenbaum & R. C. Eklund (Eds.), *Handbook of sport psychology* (pp. 184–202). John Wiley & Sons, Inc
- Côté, J. & Gilbert, W. (2009). *An Integrative Definition of Coaching Effectiveness and Expertise*. International Journal of Sports Science & Coaching - INT J SPORTS SCI COACH. 4. (pp. 307-323). doi: 10.1260/174795409789623892.

Referencer

- Creswell, J. W. & Clark, V. L. P. (2018). *Designing and Conducting Mixed Methods Research* (3rd ed.). Thousand Oaks, CA. Sage Publications.
- Dansk Boldspil-Union. (2021a). *DBU'S LOVE*. E-bog. Kan hentes via <https://www.dbu.dk/media/dogfwwnz/dbu-s-love-2022.pdf>
- Dansk Boldspil-Union. (2021b). *DANSK BØRNEFODBOLD - SUNDE & GLADE BØRN*. Rapport. Kan hentes via https://www.dbu.dk/media/m0pjuhf/020221_strategi_rapport_boernefodbold_final_x.pdf
- Dansk Boldspil-Union. (2022). DBU's Klublicenssystem. *LICENSEMANUAL FOR UNGDOM DRENGESÆSON 2022-2034*. E-bog. Kan hentes via <https://www.dbu.dk/turneringer-og-resultater/klublicens/ungdom-dreng/#:~:text=Klublicensmanual%202022/2024>
- Ericsson, A., Krampe, T. R., Tesch-Romer, C. (1993). *The Role of Deliberate Practice in the Acquisition of Expert Performance*. *Psychological Review*, Vol. 100. (pp. 363-406). American Psychological Association, Inc.
- Flyvbjerg, B. (2004). *Five Misunderstandings About Case-Study Research*. *Sociologisk Tidsskrift* 12, (pp. 117-142). Universitetsforlaget. doi: 10.4135/9781848608191.d33
- Fraser-Thomas, J., Beesley, T., Dickler, L., Harlow, M., Mosher, A., Preston, C. & Wolman, L. (2017). *Developing Talent While Promoting Positive Youth Development*. I: *Routledge Handbook of Talent Identification and Development in Sport* (pp. 377-393). Routledge.
- Galton, F. (1865). *Hereditary talent and character*. *Macmillan's magazine*, Vol. 12. (pp. 157-166; 318-326).
- Galton, F. (1869). *Hereditary Genius – an inquiry into Its Laws and Consequences*. Macmillan Publishers.
- Güllich, A. & Cobley, S. (2017). *On the Efficacy of Talent Identification and Talent Development Programmes*. I: *Routledge Handbook of Talent Identification and Development in Sport* (pp. 80-98). Routledge.
- Güllich, A., Macnamara, B. N. & Hambrick, D. Z. (2022). *What Makes a Champions? Early Multidisciplinary Practice, Not Early Specialization, Predict World-Class Performance*. *Perspectives on Psychological Science*. Vol 18(1) (pp. 6-29), doi: 10.1177/1745691620974772
- Hammersley, M. & Atkinson, P. (2007). *Ethnography – Principles in Practice*. (3rd ed.). Routledge.
- Henriksen, K. (2010). *The ecology of talent development in sport: A multiple case study of successful athletic talent development environments in Scandinavia*. (Doctoral thesis). Institute of Sport Science and Clinical Biomechanics, University of Southern Denmark. Hentet via http://www.sportspsykologen.dk/pdf/Henriksen_The_ecology_of_talent_development_in_sport.pdf
- Henriksen, K. (2016). *Talentudviklingsmiljøer i verdensklasse*. Dansk Psykologisk Forbund.

Referencer

- Henriksen, K., Stambulova, N., & Roessler, K. K. (2010a). *A Holistic approach to athletic talent development environments: A successful sailing milieu*. *Psychology of Sport and Exercise*, 11. (pp. 212– 222). doi: 10.1016/j.psychsport.2009.10.005.
- Henriksen, K., Stambulova, N., & Roessler, K. K. (2010b). *Successful talent development in track and field: Considering the role of environment*. *Scandinavian Journal of Medicine and Science in Sports*, 20. (pp. 122–132). doi: 10.1111/j.1600-0838.2010.01187.x.
- Henriksen, K. & Stambulova, N. & Roessler, K. (2011). *Riding the Wave of an Expert: A Successful Talent Development Environment in Kayaking*. *Sport Psychologist*. 25. (pp. 341-362). 10.1123/tsp.25.3.341.
- Henriksen, K. & Larsen, C. H. (2016). *Sportpsykologi*. I: Team Danmark. ATK 2.0 BØRN OG UNGE (pp. 192-223).
- Henriksen, K. & Stambulova, N. (2017). *Creating Optimal Environments for Talent Development*. I: Routledge Handbook of Talent Identification and Development in Sport (pp. 271-284). Routledge
- Hodge, K. & Sharp, L. (2019). *Case studies*. I: Routledge Handbook of Qualitative Research in Sport and Exercise (pp. 64-74). Routledge.
- Kvale, S. & Brinkmann, S. (2015). *Interview. Det kvalitative forskningsinterview som håndværk*. (3rd ed.). Hans Reitzels Forlag.
- Larsen, C. H., Alfermann, D., Henriksen K. & Christensen, M. K. (2013). *Successful talent development in soccer: The characteristics of the environment*. *Sport, Exercise, and Performance Psychology*, 2(3), (pp. 190–206). doi: 10.1037/a0031958
- Larsen, C. H. & Alfermann, D. (2017). *Understanding Dropout in the Athlete Development Process*. I: Routledge Handbook of Talent Identification and Development in Sport (pp. 325-335) Routledge.
- Larsen, C. H., Storm, L., Sæther, S., Pyrdol, N. & Henriksen, K. (2020). *A world class academy in professional football: The case of Ajax Amsterdam*. *Scandinavian Journal of Sport and Exercise Psychology*. 2. (pp. 33-43). doi: 10.7146/sjsep.v2i0.119746.
- MacNamara Á., Button A. & Collins D. (2010a). *The role of psychological characteristics in facilitating the pathway to elite performance. Part 1: Identifying mental skills and behaviors*. *The Sport Psychologist*; 24: (pp. 52–73).
- MacNamara Á., Button A. Collins D. (2010b). *The role of psychological characteristics in facilitating the pathway to elite performance. Part 2: Examining environmental and stage related differences in skills and behaviors*. *The Sport Psychologist*; 24: (pp. 74–96).
- Maaløe, E. (2004). *IN CASE OF CASE RESEACH*. (rev.ed). Aarhus School of Business.

Referencer

- Nesti, M., Littlewood, M., O'Halloran, L., Eubank, M. & Richardson, D. (2012). *Critical Moments in Elite Premiership Football: Who Do You Think You Are?* Physical Culture and Sport. Studies and Research. 56. doi: 10.2478/v10141-012-0027-y.
- Newell, A. and Rosenbloom, P. (1981). *Mechanisms of Skill Acquisition and The Law of Practice*. I: Anderson, J.R., Ed., Cognitive Skills and Their Acquisition, Erlbaum, Hillsdale (pp. 1-55).
- Pelka, M. & Kellmann, M. (2017). *Understanding, Underrecovery, Overtraining, and Burnout in the Developing Athlete*. I: Routledge Handbook of Talent Identification and Development in Sport Routledge (pp. 349-360). Routledge.
- Petersen, E. N. & de Muckadell, C. S. (2014). *Videnskabsteori. Lærebog for sundhedsprofessionelle*. Gads Forlag.
- Ryom, K., Ravn, M., Düring, R. & Henriksen, K. (2020). *Talent Development in Football—A Holistic Perspective: The Case of KRC Genk*. International Sport Coaching Journal. 7. (pp. 1-10). doi: 10.1123/iscj.2019-0045.
- Schein, E. H. (1992). *Organizational culture and leadership* San Francisco: Jossey-Bass inc. Publishers.
- Smith, B. & Sparkes, A. C. (2019). *Interviews. Qualitative interviewing in the sport and exercise*. I: Routledge Handbook of Qualitative Research in Sport and Exercise (pp. 103-123). Routledge.
- Stake, E. R. (1995). *The Art of Case Study Research*. Sage Publications.
- Stambulova, N. & Wylleman, P. (2015). *Dual career development and transitions*. Psychology of Sport and Exercise. 21. 1-3. doi: 10.1016/j.psychsport.2015.05.003.
- Stambulova, N., Ryba, T. & Henriksen, K. (2020). *Career Development and Transitions of Athletes: The International Society of Sport Psychology Position Stand Revisited*. International Journal of Sport and Exercise Psychology. 19. doi: 10.1080/1612197X.2020.1737836.
- Storm, L., Henriksen, K. & Christensen, M. (2012). *Specialization pathways among Danish elite athletes: A look at the developmental model of sport participation from a cultural perspective*. International Journal of Sport Psychology. 43. (pp. 199-222).
- Storm, L. K., & Henriksen, K. (2014). Motivation: fra grundlæggende psykologiske behov til gode idrætsmiljøer. In B. B. Høj, I. Maibom, & T. N. Rasmussen (Eds.). I: Idrættens værdier og kultur: Teori og praksis (pp. 141-153).
- Team Danmark. (2016). *ATK 2.0 BØRN OG UNGE*. Formegon Aps. Kan hentes via: https://umbraco.teamdanmark.dk/media/1667/atk-20_low.pdf
- Thorpe, H. & Olive, R. (2019). *Conducting observations in sport and exercise settings*. I: Routledge Handbook of Qualitative Research in Sport and Exercise (pp. 124-138). Routledge.
- Tjørnhøj-Thomsen, T. & Whyte, S. R. (2016). *Feltarbejde og deltagerobservation*. I: Vallgård, S. & Koch, L. (red.). Forskningsmetoder i folkesundhedsvidenskab (pp. 90-118). Munksgaard.

Referencer

- Vissek, A. J., Harris, B. S. & Blom, L. C. (2013) *Mental Training with Youth Sport Teams: Developmental Considerations and Best- Practice Recommendations*. Journal of Sport Psychology in Action, 4:1, (pp. 45-55). doi: 10.1080/21520704.2012.733910
- Ward, P., Belling, P., Petushek, E. & Ehrlinger, J. (2017). *Does Talent Exist?* I: Routledge Handbook of Talent Identification and Development in Sport Routledge (pp. 19-34). Routledge.
- Wattie, N. & Baker, J. (2017). *Why Conceptualizations of Talent Matter*. I: Routledge Handbook of Talent Identification and Development in Sport (pp. 69-79). Routledge.
- Wylleman, P., & Lavallee, D. (2004). *A Developmental Perspective on Transitions Faced by Athletes*. I: M. R. Weiss (Ed.). Developmental sport and exercise psychology: A lifespan perspective (pp. 503–523). Fitness Information Technology.
- Wylleman, P., Reints, A., & De Knop, P. (2013). *A developmental and holistic perspective on athletic career development*. I: P. Sotiaradou, & V. D. Bosscher (Eds.), Managing High Performance Sport (pp. 159-182). (Foundations of Sport Management). New York: Routledge.
- Yin, R. K. (2014). *Case Study Research – Design and Methods*. (5 ed.). Sage Publications.
- Web1: Dansk Boldspil-Union: *KLUBLICENS*. Hentet den 30.03.2022 via <https://www.dbu.dk/turneringer-og-resultater/klublicens/>
- Web2: Dansk Boldspil-Union: *DBU Bredde*. Hentet den 30.03.2022 via <https://www.dbusjaelland.dk/dbu-sjaelland/dbu-bredde/>
- Web3: Dansk Boldspil-Union: *NYT LICENSSYSTEM SIGTER MOD STJERNERNE*. Hentet den 30.03.2022 via <https://www.dbu.dk/nyheder/2019/april/nyt-licenssystem-sigter-mod-stjernerne/>
- Web4: Dansk Boldspil-Union: *BESLUTNING OG FORLØB*. Hentet den 02.02.2022 via <https://www.dbu.dk/boern-og-unge/talentudvikling/talentudvikling-drenge/projekt-top-center/baggrund-for-projekt-top-center/beslutning-og-forloeb/>
- Web5: Dansk Boldspil-Union: *HVAD ER ET TOP-CENTER?* Hentet den 02.02.2022 via <https://www.dbu.dk/boern-og-unge/talentudvikling/talentudvikling-drenge/projekt-top-center/baggrund-for-projekt-top-center/hvad-er-et-top-center/>
- Web6: Dansk Boldspil-Union: *TOP-CENTER SKIFTER NAVN OG OVERGÅR TIL DRIFT*. Hentet den 30.03.2022 via <https://www.dbu.dk/nyheder/2021/februar/top-center-skifter-navn-og-overgaar-til-drift/>

Bilag 1: Observationsguide

Observationsguide

Talentudviklingsmiljø-modellen	Hvem af miljøets aktører interagerer med hinanden? Hvordan interagerer miljøets aktører med hinanden? Hvad karakteriserer interaktionen mellem miljøets aktører? Hvordan interagerer børnene med hinanden? Hvordan interagerer trænerne med hinanden? Hvordan interagerer børn og trænere med hinanden? Er forældrene til stede? Hvad karakteriserer deres handlinger? Hvad karakteriserer deres interaktioner?
---------------------------------------	---

Miljøsuccesmodellen	Hvilket syn møder dig når du ankommer til anlægget? Hvordan ser anlægget ud? Er anlægget åbent? Er der materiel til rådighed? Hvordan er materialets stand? Bruges anlægget uden for træningstid? Hvordan organiseres de daglige aktiviteter? Hænger der værdisæt nogle steder? Ser/høres nogle ritualer? Er der nogle mønstre i aktørernes handlinger? Hænger klubbens værdisæt (hvis der er nogle) sammen med aktørernes handlinger?
----------------------------	--

Inspireret af Henriksen (2010)

Bilag 2: Grundinterviewguide inden den er tilpasset informanterne

Intro	Velkommen til, tilbyd noget at drikke. Forklar undersøgelsens formål, informantens rettigheder og indhentning af skriftligt samtykke. Har du nogle spørgsmål?
Rolle	Fortæl mig om din rolle i Klub X? - Hvor længe har du været en del af Klub X? - Hvad er dine følelser omkring at være en del af miljøet i Klub X?
Hvorfor Klub X	Hvorfor valgte du Klub X fremfor andre klubber? - Hvilke aspekter lagde du vægt på? - Hvad gør Klub X specielt? - Hvilke værdier synes du I har i Klub X? - Kan du fortælle mig en historie om en episode, hvor du kan beskrive disse værdier?
Miljøet (Mikromiljø)	Kan du beskrive Klub X børnefodbold? - Hvilke dele af miljøet betegner du som gode? - Hvorfor er disse dele af miljøet især gode? - Hvilke personer er centrale for miljøet? - Hvordan er disse personer centrale for miljøet? - Hvilke udfordringer ser du i Klub X? - Hvad kan I forbedre børnemiljøet i Klub X? - Hvorfor er børnemiljøet i Klub X tilrettelagt som det er? I har mange faciliteter til rådighed, hvordan anvender I dem?
Aktørernes roller og relationer (Mikromiljø)	Hvordan er sammenholdet i klubben? - Børn i mellem - Forældre - Hvordan vil du beskrive træneren? - Hvordan vil du beskrive den administrative del af klubben? - Hvad er klubbens værdier? Hvad er forældrenes rolle i forhold til holdet? - Hvem er i dialog med forældrene - Hvad gør I for relationerne mellem forældrene og klubben - Hvad gør forældrene for holdet? Hvad er din rolle? - Hvem har kontakt med spillere? - Hvem har kontakt med forældre? - Hvem har kontakt med børneudviklingschef? - Har du kontakt til andre personer i klubben som jeg ikke har nævnt? - Hvordan har du kontakt til de forskellige personer? Hvordan er din relation til træner og børneudviklingschef? - Udveksler I idéer og træningsmetoder? - Hvis du opdager noget, der fungerer godt, deler du det så med de andre trænere? - Fornemmer du at de andre deler deres viden med dig?

Bilag

	Hvad gør klubben for samspillet og sammenholdet mellem klubbens aktører? - Er der relationer årgangene i mellem? - Hvad gør I for at faciliterer relationer årgangene i mellem? - o Jeg har set på jeres Facebook at I har afholdt fastelavn og nissecup. Hvilken betydning har caféen for klubbens miljø? - Hvad bruger I klubbens café til? Hvad er klubbens café grundlag for/til?
Klubbens rolle i livet udenfor fodbold (Mikromiljø)	Hvilken rolle spiller klubben i børnenes liv udenfor fodboldtræning og kamp? - Hvilke muligheder er der for at bruge boldbanerne udenfor træning og kamptid? - Hvordan er sammenhængen mellem skole, venner, familie og fodbold?
Træning og kamp	Hvordan tilrettelægger I jeres træning? - Har I noget nedskrevet? - Hvad tager I udgangspunkt i? - Under mine observationer lagde jeg mærke til, at holdene er inddelt i træningsgrupper. Hvordan inddeles de? Hvad er tankerne bag inddelingen? - Jeg har set på jeres hjemmeside og selv været ude og se at I har fredags træninger. Hvad består denne fredagstræning af? Hvad er tankerne bag? - Inkorporeres der elementer fra andre sportsgrene i træningen? Hvis ja, hvilke og hvordan? Hvis nej, hvorfor ikke? Jeg har set at I har mange hold på de forskellige årgange, hvor mange har I? - Hvordan inddeler i børnene til kampe og ud fra hvilke kriterier indplaceres de på de forskellige hold? - Hvordan fordeles spilletiden spillerne i mellem til kamp? Opfordrer I børnene til at gå til flere sportsgrene eller beder I børnene om at fokusere på én, hvis de går til flere sportsgrene?
Relationer (Makromiljø)	Hvordan er klubbens samspil med miljøet omkring den? DBU, Kommune og lignende.
Andet	Hvis der kom en børneudviklingschef/træner herud fra en anden klub og var her i en uge, hvad vil personen så fremhæve som værende specielt og værdifuldt for Klub X? - Hvad ville personen fremhæve som værende en mangel eller noget, der kunne forbedres? Når en spiller kigger tilbage på sin tid i Klub X, hvilke færdigheder ønsker I så at han taget med fra Klub X, udover at lave et indersidespark? - Hvad ønsker I at personen fremhæver? Hvordan håndtere I dilemmaet ved at skulle udvikle unge mennesker og så det at vinde fodboldkampe? - Er det noget I har beskrevet og nedskrevet?
Farvel	Synes du at vi mangler at komme omkring noget vigtigt? Tak for din deltagelse. Genfortæl formålet med undersøgelsen og informér informanten om sine rettigheder ift. skriftligt samtykke, hvordan data vil behandles og hvornår data slettes.

Bilag 3: Kodningsmanual tilpasset et børnemiljø

Kodningsmanual		
Talentudviklingsmiljø-modellen		
	Mikromiljø	Trænere Holdkammerater Ældre atleter Yngre atleter Eksperter Ledelsen Andre hold og spillere Familie Venner Skole
	Makromiljø	Sportsforbund Specifik sportskultur Generel sportskultur Referencegrupper Medierne Uddannelsessystemet National kultur Børnekultur
Miljøet i en tidsramme		
Miljøsucces-modellen		
	Forudsætninger	Økonomiske ressourcer Menneskelige ressourcer Materielle ressourcer
	Proces	Træning Kamp Stævner/træningslejr
	Kultur	Artefakter Skueværdier Basaleantagelser
	Individuel udvikling	
	Holdudvikling	
	Miljøets succes	
Inspireret af Henriksen (2010)		

Bilag 4: Skriftlig samtykke til behandling af personoplysninger og transskriptionsudskrifter

Bilaget er vedhæftet som en separat fil grundet dets størrelse. I bilaget har jeg samlet ”samtykke til behandling af personoplysninger” og transskriptionsudskrift på hver informant således, at samtykket tilhørende den givende informant er hæftet sammen med informantens transskriberede interview.

I følgende rækkefølge kommer samtykke til behandling af personoplysninger og transskriptionsudskrift:

- 1) Børneudviklingstræneren
- 2) Ungdomsformanden
- 3) U10-cheftræneren
- 4) U11-forældretræneren
- 5) U12-cheftræneren